

Portrait parlé.

Efter

M. Alphonse Bertillon,

Chef du Service de l'Identité judiciaire à Paris.

Ved

Strafanstaldtildirektør *Anders Daae* og Politiinspektør *Henrik Madsen*.

Forord.

Undertegnede har som Udsendinge, den ene fra Norge, den anden fra Danmark, deltaget i et Kursus, der i Marts og April d. A. er bleven afholdt i Paris til Oplærelse i det Signalementssystem, der kaldes »portrait parlé«. Undervisningen, der er bleven os meddelt i »Service de l'Identité judiciaire«, hvis Chef er Systemets Opfinder M. Alphonse Bertillon, har væsentlig gaaet ud paa at lære os at give en detailleret og nøiagtig Beskrivelse af en Persons Ydre, specielt hans Fysionomi med Angivelse af de Tegn, som kan tjene til at konstatere hans Identitet, samt derhos lære os at anvende dette Signalement.

Et saadant Signalement kaldes i Frankrige »portrait parlé«, fordi vedkommende Politifunktionær, som paa Gaden skal søge og arrestere den Person, hvem Signalementet gjælder, maa lære det udenad, saa han kan ramse det op, og saa han i sin Hukommelse har et fuldstændigt klart og nøiagtigt Billede af Personen. I Tyskland kaldes det »Gedächtnisbild«, i England og Amerika »Verbal Portrait«.

Beskrivelsen, »portrait écrit«, noteres paa specielle Signalementskort, hvis Forsides øvre Halvdel er reserveret for Fotografi en face og en profil, medens den nedre Halvdel indeholder Rubrikker for anthropometriske Maal og Beskrivelse, saa at man altsaa med Lethed kan sammenligne hvert Udtryk i Beskrivelsen af Personens Fysionomi med den tilsvarende Del af Fotografiet, forsaavidt et saadant haves. Paa Signalementskortets Bagside noteres de specielle Mærker f. Ex. Vorter, Modernmærker, Ar, Tatoveringer samt tillige sociologiske Oplysninger. For at dække og beskytte Fotografiet bøies Kortets nedre Halvdel over dette. Herved opnaaes ogsaa, at Formatet bliver reduceret til det halve, saa Kortet bekvemt kan bæres i en Frakkelomme.

Dersom Fotografiet er af den Slags, som bruges i Paris's Service de l'Identité judiciaire: i absolut Profil og Face, i $\frac{1}{7}$ Reduction af virkelig Størrelse og uden Retouche, saa kan man efter dette redigere et Signalement for »portrait parlé«. Til Spørgsmaalene paa Signalementskortet svares i Almindelighed kun forsaavidt vedkommende Maal er større eller mindre end almindelig, eller forsaavidt nogen Del af Ansigtet har en ualmindelig Form. Signalementskortet kommer saaledes til at indeholde en Samling af karakteristiske Træk, der let vil kunne fæste sig i Erindringen.

Dersom man af Personen har et anthropometrisk Signalement fra tidligere Tid, opføres fra dette ogsaa de der anførte Mærker, som man antager er tilstrækkelig synlige til at kunne konstateres, uden at Vedkommendes Opmærksomhed vækkes, samt derhos ogsaa altid Personens Høide og Længden af høire Øre, samt af andre Maal de, som enten er ualmindelig store eller ualmindelig smaa.

Har man hverken Personens Fotografi eller hans anthropometriske Signalement, kan man blive nødt til at forsøge, ham uafvidende, at tage hans Signalement ved i nogen Afstand fra ham efter Øiemaal at mærke sig hans mest karakteristiske Træk. Man noterer sig da Personens om-

trentlige Alder, omtrentlige Høide, omtrentlig Længde af hans høire Øre, om muligt venstre Øies Farve, Haarets, Skjæggets og Hudens Farve, de mest karakteristiske Træk ved Fysionomiet samt eventuelt specielle Mærker i Ansigt og paa Hænder og andre iøjnefaldende Kjendetegn.

Med et saadant »portrait écrit«, som man har lært udenad, vil man med nogen Øvelse blandt en hel Del Mennesker kunne udpege den, hvem Beskrivelsen gjælder.

Forsaavidt man ikke har Personen arresteret og saaledes i Ro og Mag kan optage hans Signalement, vil et af de forannævnte typiske Fotografier eller et tidligere taget anthropometrisk Signalement være den bedste Basis for »portrait parlé«.

Da dette Signalementssystem er et mægtigt Vaaben i Kampen mod Forbryderne, har vi troet at burde give en detailleret Fremstilling af det, for at det ogsaa i de nordiske Lande kan blive kjendt og anvendt.

At faa oversat de franske Betegnelser paa en for alle de tre skandinaviske Lande tilfredsstillende Maade vil vistnok falde meget vanskeligt. Imidlertid har vi troet, at Danmark og Norge maatte kunne enes saavel om de samme Betegnelser som om disses Forkortelser.

Vort Arbeide med Oversættelsen af de franske Betegnelser og disses Forkortelser vil vi gjerne have betragtet kun som et Forsøg. Kunde man faa fælles Betegnelser og Forkortelser ogsaa med Sverige, vilde det være en stor Fordel.

Til Slutning vil vi udtale vor varmeste Tak til M. Alphonse Bertillon, Servicens Chef, der har ladet os betragte os som hjemme i hans Service, hvor alt har staaet til vor Disposition, som ogsaa til M. Payen, inspecteur du service, der har været vor udmærkede Instruktør.

Maj 1899.

Anders Daae.

Henrik Madsen.

Indledning.

Ved et Signalement forstaar man Beskrivelsen af en Persons Ydre med Angivelse af saadanne Kjendemærker, som kan tjene til at konstatere hans Identitet.

For at Signalementet skal kunne gjøre sin Nytte er det nødvendigt, at det er saa nøiagtigt, at det kun lader sig anvende paa den Person, som det gjælder, med Udelukkelse af alle andre.

Saaledes som det daglig optages paa Pas o. desl. er Signalementet unyttigt eller endog værre end Intet.

Sammensat som det er af meget vage omfattende Udtryk passer et saadant Signalement paa et stort Antal Personer, og ofte hænder det endog, at det passer bedre paa en ganske anden Person end den, hvem det er ment at skulle gjælde.

Det er for at raade Bod paa disse Ulemper, at det nye beskrivende Signalement, som omtales i det følgende, er istandbragt.

Skjønt baseret paa Menneskets Anatomi ligger det dog indenfor enhvers Fatteevne uden at nødvendiggjøre forudgaaende Studier.

Intet er mere forskjelligt hos de forskjellige Individier end Fysionomiets Farver, Former og Dimensioner.

Mellem den lyse Haarfarve hos Albinos og den ravnsorte hos Folk i sydlige Lande kan Haarets Farve præsentere en Uendelighed af Nuancer, som i daglig Tale udtrykkes ved de samme Betegnelser, blondt eller brunt efter Schatteringen.

Mellem Opstoppærnæsen og Ørnenæsen er der en Uendelighed af Former, som den daglige Tale vil være ude af Stand til at betegne.

Den, der skal optage et Signalement, vil derfor være i stor Forlegenhed, dersom han kun disponerer over de dagligdags Udtryk.

Dersom vi derimod grupperer de Betegnelser, der er bestemte til at repræsentere en vis Karakter, i en Række af Udtryk, saaledes at 2 nærstaaende Udtryk betegner næsten det samme, kan vi altid i denne Række finde et Udtryk, som nøiagtig passer paa Gjenstanden.

Dersom vi f. Ex. mellem den lyse Haarfarve hos Albinos og den sorte Haarfarve indskyder Betegnelserne »blond« og »châtain«, vil vi kunne henføre til en af disse 2 Kategorier alle andre Nuancer (naar undtages de røde Haarfarver).

Men det er indlysende, at disse Betegnelser (blond og châtain) alene vilde være utilstrækkelige, thi, naar det gjælder Mellemparver, vilde En kalde blondt, hvad en Anden vilde kalde châtain. Der vilde saaledes blive Usikkerhed i Størstedelen af Tilfældene.

Man raader Bod paa denne Ulempe ved til hvert af Udtrykkene blond og châtain at føje Betegnelserne lys, mellem og mørk, efter Schatteringen. Paa denne Maade vilde man kunne repræsentere de forskjellige Haar-Nuancer ved følgende Række:

Hvidt (Albinos)			
Blondt	{	lys	{
	mellem	Châtain	
	mørk	mørk	
		Sort	

Det er paa den ene Side indlysende, at Kjendskabet til en saadan Farverække, hvis Betegnelser repræsenterer Nuancer, der er hinanden nærmere jo større Antallet af Betegnelserne er, tillader uden Betænkning at anvende en af Farverækkens Nuancer paa den Haarfarve, hvorom der er Spørgsmaal. Paa den anden Side vil, dersom det dreier sig om at anvende et givet Signalement, Grupperingen af Betegnelserne i en Række forebygge Feiltagelser hidrørende

fra forskjellig Bedømmelse. Det er imidlertid klart, at to Observatører vil, uden at begaa Feil, kunne anvende paa det samme Tilfælde to af Rækkens Nabo-Betegnelser.

Endelig tillader Anvendelsen af en saadan Række at sammenligne to skrevne Signalementer med hinanden og at afgjøre ved blot at se paa Betegnelserne i én og samme Rubrik, om de to Signalementer kan passe paa det samme Individ eller ikke.

For at et saadant Signalement skal kunne anvendes med største Nytte, bør der bruges ensartede Betegnelser og Forkortelser. Der staar da kun tilbage, naar man befinder sig overfor det Individ, der skal beskrives, at svare i bestemte Udtryk paa bestandig den samme Række Spørgsmaal, hvor Fysionomiets Træk passerer Revu successive og altid i samme Orden.

Betragtningen af Individet forsyner altsaa méd Oplysninger om:

1. Nuance- eller Farve-Karakterer,
2. Beskrivende Karakterer, egentlig talt, hvis Studium omfatter særskilt Angivelse af Trækkenes Form og Vurdering af deres Dimensioner.

Til disse forskellige Oplysninger føier man Beskrivelsen af eiendommelige Mærker, Ar, Skjønheitspletter og Uregelmæssigheder af enhver Art, hvis Betydning for Signalementet er meget stor, hvis de er godt observerede og især hvis de er nøiagtig lokaliserede.

I.

Kjendetegn vedkommende Farve m. m.

Vi indbefatter under denne Hovedrubrik alle Angivelser med Hensyn til de forskjellige Ansigtsdeles Nuancer.

I Størstedelen af Tilfældene fuldstændiggjøres Nuanceangivelsen ved den nøiagtige Pladsbetegnelse.

Undtagelsesvis, f. Ex. naar der er Tale om Hudens Farve, vil Betegnelsen af Nuancens Plads være uden Nytte.

Haar.

Beskrivelsen af Haaret omfatter:

- a. Angivelse af Farve,
- b. — - Form, Plads og Mængde (Fylde).

a. De observerede Farver varierer mellem de to Yderligheder: hvidt (Albinos) og sort, idet de mellemliggende Nuancer er blond og châtain, til hvilke man føier en af Betegnelserne lys, mellem eller mørk (ls., m., mk.).

Det røde Haar danner en særlig Række: stærkt rødt (roux vif), rødblondt og rødt-châtain. Disse tre Nuancer kan ligeledes ledsages af Betegnelserne lys, mellem og mørk.

Man har da følgende to Rækker af Farvetoner:

Hvidt (Albinos)

Blondt	{ lys mellem mørk	bl.	{ ls. m. mk.
Châtain	{ lys mellem mørk	ch.	{ ls. m. mk.
Châtain	sort	ch.	sort
Sort			sort
Stærkt rødt	{ lys mellem mørk	s. rødt	{ ls. m. mk.
Rødblondt	{ lys mellem mørk	rødbl.	{ ls. m. mk.
Rødt-châtain	{ lys mellem mørk	rødt ch.	{ ls. m. mk.

Dersom Haaret er isprængt med hvide Haar i nogen Mængde, føier man Betegnelsen graa til Farveangivelsen.

For at betegne, at en Farve er fremherskende, understreger man den paa Signalements-Kortet; dersom den er tilstede i ringe Mængde, sætter man den i Parenthes.

b. Foruden Farven bør man endnu notere:

1. Graden af Haarets Krøllethed.
 2. Haargrænsen om Panden.
 3. Haarets Mængde (Fylde).
1. Grad af Krøllethed. Haaret kan være:
Lige (ret) (Karakter uden Værdi), grovt eller fint, stridt eller blødt.
Bølgeformet. Det danner da smaa Bølger.
Krøllet. Det runder sig i ufuldstændige Ringe.
Stærkt krøllet. Det har i hele sin Længde Udseende af Proptrækkere.
Uldagtigt. Det bestaar i den Grad af tætte smaa Krøller, at det hist og her filtrer sig sammen.
2. Haargrænsen om Panden. Haaret danner som oftest omkring Panden ligesom en Rektangel, hvis Basis dannes af Øienbrynene, den rektangulære Haargrænse.
Dersom Vinklerne mangler, danner Haaret omkring Panden en Cirkelbue, den cirkulære Haargrænse.
Dersom Vinklerne er spidse og gaar op paa hver Side af Hovedet, har man Haargrænsen i Spidser.

Haargrænsen

cirkulær

rektangulær

i Spidser

Den cirkulære Form sees ofte hos Børn og unge Mennesker. Den rektangulære Form tilhører den voxne Alder. Haargrænsen i Spidser danner Indledningen til Skaldethed over Panden.

3. Haarets Mængde betegnes: i rigelig, almindelig eller ringe Mængde (Haaret fyldigt, almindeligt eller tyndt).

I Tilfælde af begyndende Skaldethed noterer man: Skaldethed i Kronen, dersom den har Form af en Tonsur.

Skaldethed over Panden, dersom det er omkring Panden, Haarene er faldet af.

Skaldethed fra Panden til og med Kronen, dersom den øverste Del af Hovedet er ganske blottet fra Panden til Baghovedet.

I Tilfælde af fuldstændigt Tab af Haar og Skjæg noterer man: total alopecia.

Eiendommeligheder. Efter Tilfældet kan nævnes: Lok af forskjellig Farve, Albinos, Haaret farvet, bærer Paryk o. s. v.

Endelig kan Haarets Snit (Façon) betegnes efter Dagens Mode.

Oversigt.

Farve	{ rødt, blondt, châtain, châtain-sort, sort, graat, hvidt
Schattering	lys, mellem, mørk
Graden af Krøllethed	{ ret (lige), bølgeføremet, krøllet, stærkt krøllet; uldagtigt
Haargrænsens Form omkring Panden . . .	{ cirkulær rektangulær i Spidser (opadgaaende)
Mængde (Fylde) . . .	{ i rigelig Mængde (fyldigt) i ringe Mængde (tyndt)

Skaldethed.....	{ over Panden i Kronen fra Panden til og med og Kronen total alopecia
Eiendommeligheder:	
Snit (Facon).....	Haarlok af forskjellig Farve; Albinos; farvet; bærer Paryk o. s. v. dets Betegnelse efter Dagens Mode.

Skjæg.

Man skjelner ved Beskrivelsen af Skjægget mellem

- a. Angivelse af Farve,
- b. — - Form, Plads og Mængde (Fylde).
- a. Man betegner Skjæggets Farve ved Hjælp af de for Haaret foran anførte Udtryk.
- b. Foruden Farven noterer man endnu Skjæggets Form, Plads og Mængde.
1. Form. Skjæggets Haar kan være lige (rette), stride, bløde eller krøllede.
2. Skjæggets Navn varierer efter det Sted, hvor det har sin Plads. Det kaldes:

Mustache — paa Overlæben.

Bakkenbarter — paa Kinderne.

Hageskjæg — dersom det dækker hele Hagen.

Bukkeskjæg — dersom det kun dækker det midterste Parti af Hagen.

Halsbaand (collier) — dersom det dækker Under- siden af Underkjæben.

Fipskjæg — under Underlæben.

I Tilfælde af at Skjæggets Fordeling af Naturen er ualmindelig, bør man omhyggelig beskrive Eiendommelighederne, f. Ex. glatte Kinder og kraftige Mustacher; store Bakkenbarter og tynde Mustacher af grove, stive Skjæghaar; Mustacher af Dun og lille Hageskjæg.

Da Skjæggets Snit er variabelt, har det kun ringe Signalementsværdi.

3. Skjæggets Mængde betegnes ved de samme Udtryk som Haarets Mængde, nemlig: i rigelig, almindelig eller ringe Mængde (Skjægget fyldigt, almindeligt eller tyndt).

Oversigt.

Farve { rødt, blondt, châtain, châtain-sort, sort,
graat, hvidt.
Schattering lys, mellem, mørk.
Graden af Krøllet-
hed ret (lige), stridt, blødt, krøllet, stærkt
krøllet.

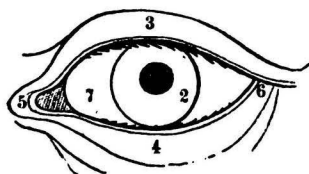
Skjæggets naturlige Sæde og Mængde	{ begyndende, Mustacher, Bakkenbarter, Hageskjæg, Bukkeskjæg, i Form af Halsbaand, Fipskjæg, over hele Ansigtet, skjægløst Ansigt.	} i rigelig el. ringe Mængde (fyldigt eller tyndt) de skjægløse Partier bør angives.
------------------------------------	---	---

Eiendommeligheder: Albinos; farvet.

Øie.

Man kalder det cirkelformede farvede Parti, som i Øieæblets forreste Del indtager Midtpartiet af Øiet, *Iris*.

I Centrum af Iris er et rundt sort Hul, der kaldes Pupillen. Dennes forskellige Størrelse hos samme Individ afhænger især af Lysets forskellige Intensitet. Dens almindelige Gjennemsnit er 3 à 3,5 Millimeter.

1. Pupillen; 2. Iris; 3. Venstre øvre Øielaag; 4. Venstre nedre Øielaag; 5. Øiets indre Vinkel og caruncula lacrymalis; 6. Øiets ydre Vinkel; 7. Sclerotica, eller det Hvide i Øiet.

Det er nødvendigt at kjende den menneskelige Iris's Farve-Nuancer for at kunne optage et fuldstændigt Signalement.

Man kan indordne den Uendelighed af Nuancer, der findes, under 7 forskellige Typer, som i den anthropometriske Klassifikation bærer Numrene 1—7.

Kortets Angivelser refererer sig stedse til venstre Iris, naar andet ikke udtrykkelig nævnes.

Observeret under normale Betingelser, o: naar Lyset falder lige paa den, præsenterer Iris i de fleste Tilfælde 2 forskellige Nuancer.

Det anthropometriske Kort skjelner mellem 2 Zoner i Iris. Den første, kaldet *Aureol*, indtager det Parti, som umiddelbart omgiver Pupillen, og kan være concentrisk, takket eller straaaleformet; den anden eller *Periferien*, udgjør den Zone, som grænser op til det Hvide i Øiet. Endelig findes der endnu paa Kortet 2 Linier, den ene til Klasse Nr., den anden til Eiendommeligheder.

Man deler de forskellige Slags Iris i 2 Hovedgrupper, eftersom de indeholder eller ikke indeholder visse Farvestoffer, kaldet *Pigment*.

Disse Slags Pigment er fire i Tal, nemlig:

Gult, som nærmer sig Straaets eller Svovlblommens Farve.

Orange, som nærmer sig mere til gul Okker end til Appelsinskallens Farve.

Châtain, som nærmer sig til Skallen paa den tørrede Hasselnød.

Marron, som minder om Skallen paa nymoden Hestekastanie (marron d'Inde).

Alle Øine, som ikke indeholder nogen af disse 4 Farver, kaldes upigmenterede.

Den upigmenterede Iris har følgende Nuancer: azurblaa og skiferblaa samt en mellem disse 2 liggende blaaviolet Nuance, som man derfor kalder mellemblaa. Man føier til hver af disse Nuancer en af Betegnelserne

lys, mellem eller mørk, alt efter deres forskjellige Schattering.

Den upigmenterede Iris indeholder meget hyppig hvide let synlige Trevler; man betegner den da ved Ordet bleg.

Den upigmenterede Iris danner 1ste Klasse.

Den pigmenterede Iris danner, efter Farvestoffets Natur og dets Fordeling, de 6 andre Klasser, nemlig:

Klasse 2 — gulfarvet Iris.

— 3 — orangefarvet Iris.

— 4 — châtainfarvet Iris.

— 5 — marronfarvet Iris, naar den kun findes i en Ring omkring Pupillen.

— 6 — marronfarvet Iris, naar denne Farve straa-
ler ud til alle Kanter af Iris, men dog
lader en grønlig Farve skinne igjennem.

— 7 — marronfarvet Iris, naar denne Farve dæk-
ker Iris i sin Helhed.

Det anthropometriske Kort udviser ofte 2 Klassenumre for den samme Iris for at betegne, at Pigmentets Nuance eller Mængde lader Plads aaben for Tvivl mellem de 2 Klasser.

Det anthropometriske Kort tillader derhos, at man mærker sig Iris's Udseende paa Afstand, hvad der er meget vigtigt for Eftersøgningen paa offentlig Vej. Naar Iris observeres i en vis Afstand (omtrent 1.₅₀ Meter), frembyder den i Almindelighed 2 forskjellige Nuancer, som oftest saaledes, at den ene befinder sig ved det centrale Parti; det er den Nuance, der omtales under Rubrikken Aureol; den anden, ved det ydre Parti, er den, som man betegner paa Linien Periferi.

Enten er den ene af disse Nuancer overveiende, eller ogsaa er de begge ganske tydelige.

Dersom den ene er overveiende, understreges den paa Kortet.

Dersom de begge er lige synlige, bærer Kortet Tegnet —.

Dersom endelig en Nuance er sat i Parenthes paa

Kortet, betyder det, at den bliver usynlig, naar man fjerner sig lidt fra Individet.

Saaledes kan de forskjellige Slags Iris, set i Afstand, grupperes i tre Afdelinger:

1. De upigmenterede; Klasse 1, 1—2 og 2—1.
2. De Slags Iris, som er lidet pigmenterede σ : de, der er gul- eller orangefarvede; Klasse 2, 2—3, 3—2, 3, 3—4.
3. De Slags Iris, som er stærkt pigmenterede: châtain eller marronfarvede; Klasse 4—7.

Med Hensyn til de upigmenterede Øine bør man lægge nøie Mærke til Periferiens Farve og Schattering, da en mellem- eller mørk-skiferblaa Iris under uheldige Belysningsforhold kan forvexles med en stærkt pigmenteret Iris, châtain eller marron.

Eiendommeligheder. De Eiendommeligheder, som noteres, er følgende:

Rødpletet. Iris spættet med røde eller brune Pletter, der ligner dem paa Ørreden. Disse Pletter forandrer ikke Iris's Klassifikation. En forøvrigt upigmenteret Iris hører til Klasse 1, selv om den har disse Pletter.

Châtainfarvet Sector. En Del af Iris er fuldstændig châtain. (Det angives, paa hvilket Øie, venstre eller høire, denne Eiendommelighed findes).

Forskjelligt farvede Øine. Det ene Øie har en ganske anden Farve end det andet.

Arcus senilis. Den findes hos gamle Folk og gjør Iris's Periferi tildels utydelig.

Hvide Pletter paa Hornhinden, som i større eller mindre Udstrækning dækker over Iris.

Pupillen udvidet.

— forsnevret.

— aflang.

— excentrisk.

— naar helt hen til det Hvide i Øiet.

Skeløiet. Man angiver, om Personen skeler indad eller udad.

Blindhed paa venstre eller høire Øie.
 Mangel af venstre eller høire Øie.
 Venstre eller høire Øie amputeret.
 Kunstigt Øie.

Oversigt.

Klassens Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Aureol { Form: concentrisk, takket, straaleformet.
 { Farve: bleg, gul, orange, châtain, marron.
 { Schattering: lys, mellem, mørk.

Periferi { Farve: { azur, mellemblaa, skiferblaa,
 { gulagtig, grønagtig,
 { Schattering: lys, mellem, mørk.

Eiendommeligheder { rødpletet; châtainfarvet Sector; for-
 skjelligt farvede Øine (man angiver
 høire Iris's Farve); arcus senilis; Plet
 paa Hornhinden; Pupillen udvidet, for-
 snevret, aflang, excentrisk, naar helt
 hen til det Hvide i Øiet; skeløjet;
 venstre eller høire Øie blindt eller
 mangler eller amputeret; kunstigt Øie.

Ansigtshudens Udseende.

Med Hensyn til Ansigtifarven skjælnes man mellem
 2 Slags:

1. Pigmentationen, som fremkommer ved et i Huden tilstedeværende gulbrunt Farvestof, der i større eller mindre Mængde findes hos de fleste Mennesker, selv hos dem af den hvide Race.
2. Blodfarven, der kommer af, at Blodet i større eller mindre Grad skinner gennem Huden.

Hver af disse Betegnelser skal paa Kortet ledsages af en af Betegnelserne lille, mellem, stor. l, m., s.

Man noterer de Eiendommeligheder, som fremkommer enten af en sygelig Tilstand: galdefarvet, gul, blod-

fattig etc. eller af Levemaaden: solbrændt, finnet etc. saavel som Fregner og de forskjellige Slags Udslet, som kan have sit Sæde i Ansigtet, f. Ex. Filipenser (Aknepustler); endvidere Kopar o. s. v.

Dersom den ualmindelige Hudfarve har sin Grund i den Race, Personen tilhører, noteres dette, f. Ex. Neger, Mulat, Kineser, Araber, Zigeuner etc.

Oversigt.

Pigmentation	lille, mellem, stor.
Blodfarve	lille, mellem, stor.
Eiendommeligheder	{ galdefarvet, gul, blodfattig; solbrændt, finnet; fregnet, Udslet, Aknepustler (Filipenser), Kopar.
Race	{ Neger, Mulat, Kineser, Araber, Zigeuner etc.

II.

Kjendetegn vedkommende Form og Dimension.

Formen af Ansigtets forskjellige Dele skal beskrives ved Hjælp af Udtryk, afpassede for hver enkelt af dem, men Oplysningerne om Dimension udtrykkes for alles Vedkommende ved Hjælp af de tre Udtryk: lille, mellem, stor (l. m. s.), af hvilke det første og det sidste kan enten accentueres eller afsvækkes, alt eftersom de anvendes paa et Tilfælde, som fjerner sig fra eller nærmer sig til det almindelige.

Den fuldstændige Række af Betegnelser, som kan tildeles en hvilken som helst Dimension af det menneskelige Legeme, er saaledes en Række af 7 Udtryk, idet Udtrykket

»mellem« er det eneste, som man ikke kan accentuere eller afsvække.

meget lille	<u>l.</u>
lille	<u>l.</u>
noget lille	(l).
mellem	m.
noget stor	(s.).
stor	s.
meget stor	<u>s.</u>

Pande.

Form. Naar Pandens Form skal iagttages, skal Individet anbringes i Profil og have Iagttageren paa sin høire Side.

Man betragter da særskilt:

1. Fremspringet af Arcaderne.
2. Heldningen af den Linie, der begrænser Pandens Profil.

1. Arcaderne. Man kalder saaledes den Del af Pandebenet, paa hvilken Øienbrynene er placerede. Arcadernes Fremspring udtrykkes ved Hjælp af en af de i foranstaaende Række nævnte 7 Betegnelser for Dimension.

Naar Pandehulerne (sinus frontales) er saa meget udviklede, at de danner en Hævelse oven over Øienbrynenes Linie, sletter man Rubrikken »Arcader« og noterer blot: store sinus.

2. Heldning. Observeret i Profil danner Pandelinien i Almindelighed en større eller mindre Vinkel med den lodrette Linie.

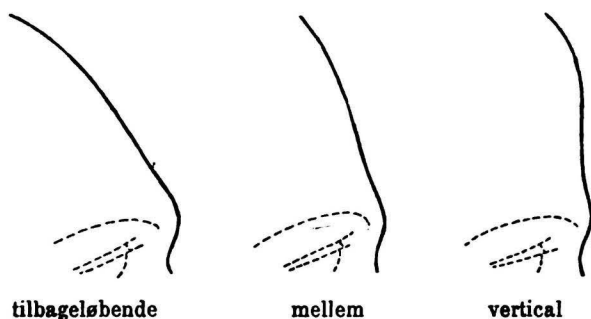
Denne Lignes Heldning betegnes med et af følgende Udtryk:

Tilbageløbende f. (fuyant) — dersom Heldningen er meget stor.

Mellem m. — dersom Heldningen er lille.

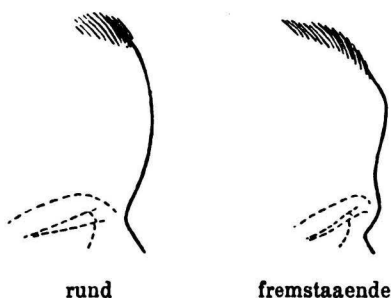
Vertical vr. — dersom Panden er lodret.

Pande

Betegnelsen »tilbageløbende« kan afsvækkes eller accentueres, idet man enten sætter den i Parenthes eller understreger den. Man kan ogsaa betegne, at en Pande er næsten vertical ved at skrive (vr.). Dersom Pandelinien overskrider Verticalen, kaldes Panden rund eller fremstaaende (frm.).

Pande

Man har saaledes til at betegne Pandens Heldning følgende Række:

meget tilbageløbende.....	f.
tilbageløbende.....	f̄.
noget tilbageløbende.....	(f.).
mellem.....	m.
næsten vertical.....	(vr.)
vertical.....	vr.
rund.....	rd.
fremstaaende.....	frm.

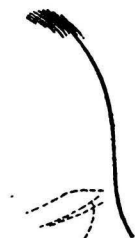
Dimensioner. Med Hensyn til Dimensioner iagttager man Pandens Høide og Bredde.

1. Pandens Høide, som bedømmes i Profil, er Afstanden mellem Næseroden og den naturlige Haargrænse. Den udtrykkes ved Hjælp af en af de i Rækken for Dimensioner anførte Betegnelser, eftersom denne Afstand er mindre end, lige med eller større end Trediedelen af Profilen fra Haargrænsen til Hagespidsen.
2. Bredden σ : Afstanden mellem Tindingerne bedømmes en face og udtrykkes ved de samme Betegnelser som Høiden.

Eiendommeligheder. Uden at være rund eller fremstaaende kan Panden fremvise en meget udtalt krum Linie. Det er

Pande med krum Profil.

Man noterer ligeledes blandt Eiendommeligheder: Fremspring af Pandeknuderne.

krum Pande

Oversigt.

Arcader (Fremspring af): lille, mellem, stor.

Hældning	}	tilbageløbende.
		mellem.
		vertical, fremstaaende eller rund.

Høide lille, mellem, stor.

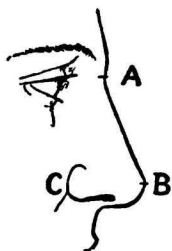
»Bredde« lille, mellem, stor.

Eiendommeligheder....	}	Fremspring af sinus, af Pandeknuderne; krum Profil.

Næse.

Form. Næsens Form iagttages i Profil. Man betragter særskilt:

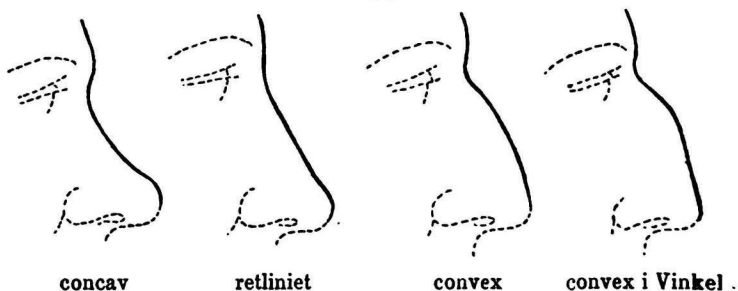
1. Næserodens Concavitet,
2. Næseryggens almindelige Form,
3. Heldningen af Næsens Basis.

A Næseroden; B Næsespidsen;
AB Næseryggen; C Næsevingens
Tilhæftning til Kinden;
BC Næsens Basis.

1. Næserod. Herved forstaaes den Concavitet, som man mere eller mindre udtalt møder ved det øverste af Næsen mellem begge Øine under Pandens Basis. Eftersom denne Cavitet er mindre eller større, anfører man i Rubrikken paa Signalementskortet et af Udtrykkene: lille, mellem, stor.
2. Næseryg: Seet fra Næserodens dybeste Punkt til Næsespidsen kan Næseryggens Linie vise en af følgende Former:

Næseryg

concav

retliniet

convex

convex i Vinkel

- a. Næseryggens Linie gaar fra Næseroden først mere eller mindre skraat nedad i en næsten lige Linie, men gaar henimod Spidsen fremover og danner saaledes i det Hele en concav Krumning:

Concav Næseryg — cv.

- b. Næseryggen danner en ret Linie fra Næseroden til Næsespidsen:

Retliniet Næseryg — r.

- c. Næseryggen danner en convex Krumning fra Næseroden til Næsespidsen:

Convex Næseryg — vex.

- d. I dette sidste Tilfælde kan det hælde, at Næseryggens Linie faar Formen af en brudt Linie, hvis to Dele indbyrdes danner en stump Vinkel:

Convex Næseryg i Vinkel — vex. γ .

Næseryggen kan altsaa være:

Concav — cv., retliniet — r., convex — vex.
eller convex i Vinkel — vex. γ .

Da enhver af Yderlighederne kan afsvækkes eller accentueres, har man til at betegne Næseryggens Form følgende Række af Betegnelser:

meget concav	<u>cv.</u>
concav	cv.
noget concav	(cv.).
retliniet	r.
noget convex	(vex.).
convex	vex.
meget convex	<u>vex.</u>
noget convex i Vinkel	(vex. γ).
convex i Vinkel	vex. γ .
meget convex i Vinkel	<u>vex. γ</u> .

Dersom Næseryggen desuden er bølgeformet (fremviser Bugtninger), kan der til hvert af ovenstaaende Rækkes 10 Udtryk føies Betegnelsen »bølgeformet«, hvilken ogsaa kan

afsvækkes eller accentueres. Betegnelsen bølgeformet benyttes aldrig alene, men kun i Forbindelse med et af ovennævnte 10 Udtryk.

Næseryg

concav —
bølgeformet

retliniet —
bølgeformet

convex —
bølgeformet

3. Næsens Basis. Man forstaar ved Heldningen af Næsens Basis Heldningen af den Linie, som følger den frie Rand af høire Næsebor til Næsespidsen.

Denne Linie kan have en Retning: skraa opad, horizontal eller skraa nedad.

Næsens Basis

skraa opad

horizontal

skraa nedad

Enhver af Yderlighederne kan accentueres eller afsvækkes ved Hjælp af Understregning eller Parenthes. Man har da følgende Række:

meget opad.....	<u>op.</u>
opad.....	op.
noget opad.....	(op).
horizontal	h.
noget nedad	(ned).
nedad.....	ned.
meget nedad.....	<u>ned.</u>

Dimensioner. Med Hensyn til Dimensioner be-
trakter man:

Næsens Høide,
— Fremspring,
— Bredde.

Høiden er den lodrette Afstand mellem de to horizon-
tale Plan, hvoraf det ene gaar gennem Næserodens dybeste
Punkt og det andet gennem Næsevingens laveste Tilhæft-
ningspunkt til Kinden. En Næse af almindelig Høide ud-
gjør omtrent en Trediedel af Profilen fra Haargrænsen til
Hagespidsen.

Næsens Fremspring er Afstanden mellem Næse-
spidsens yderste Punkt og Næsevingens Tilhæftning.

Disse to Dimensioner bedømmes i Profil.

Næsens Bredde er den største horizontale Afstand
mellem Næsevingerne.

Denne sidste Dimension bedømmes en face.

Enhver af disse tre Dimensioner betegnes ved Hjælp
af et af Udtrykkene:

meget lille l, lille l, noget lille (l), mellem m, noget
stor (s), stor s, meget stor s.

Eiendommeligheder. De Eiendommeligheder, der
noteres, er følgende:

α. Næseroden kan være bred eller smal. Naar Benet,
der danner Næseroden, er fladtrykt, bliver Næseroden
bred. Det modsatte giver en meget smal Næserod.

Dens Høide kan være lille eller stor.

Næseroden kan være knust.

Langt nedadgaaende Næserod: Næserodens Concavitet strækker sig langt ned mod Næsespidsen (vil i Almindelighed se ud som en meget concav Næse).

- b. Næseryggen i Form af **S**: Næseryggen, som fra Næseroden af først er concav, har henimod Næsespidsen en Tendens til at blive convex, saa at den beskriver en dobbelt Bue i Form af et **S**.

Flade paa Næseryggen: Næseryggen danner i sin øvre Trediedel en tyk oval Flade.

Næseryggen smal eller bred.

Næsen knust: Næsen er fladtrykt som Følge af et Ulykkestilfælde.

Næseryggen krummet til venstre eller høire Side (nez incurvé).

- c. Næsespidsen tynd eller tyk.

Næsespidsen kløftet. Begge Næsens Bruske ses springe frem under Huden.

Næsespidsen flad. Næsespidsen danner en Flade af omtrent triangulær Form.

Næsespidsen viser til venstre eller høire Side (nez dévié).

Næsespidsen kobberfarvet.

- d. Næseborenes Mellemvæg blottet eller ikke synlig, eftersom den staar betydeligt lavere end Næsevingernes ydre Kant eller skjules af denne.

Næsevingerne fortykkede. Næsevingerne er tykke, deigede, uden Fordybninger og synes at gaa i ét med Næsens Sider.

Næsevingerne fine og bevægelige. Dette Tilfælde er Modsætningen til det foregaaende.

Næsebor med fremspringende Kant paa Overlæbesiden,

Næseborene smalle eller brede.

Oversigt.

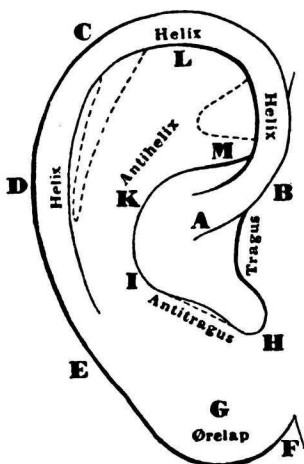
Næserod (Dybden af):	lille, mellem, stor.
Næseryg	} concav, retliniet, convex, convex i i Vinkel. Varietet: bølgeformet.
Basis	
Høide	lille, mellem, stor.
Fremspring	lille, mellem, stor.
»Bredde«	lille, mellem, stor.

Eiendommeligheder ..	}	Næseroden meget smal eller meget bred.
		Næserodens Høide meget lille eller meget stor.
		Næseroden knust. Langt nedadgaaende Næserod.
		Næseryg i Form af S; Flade paa Næseryggen, Næseryggen smal eller bred, Næsen knust.
		Næseryggen krummet til venstre eller høire Side.
		Næsespidsen tynd eller tyk, kløftet, flad.
		Næsespidsen viser til venstre eller høire Side.
		Kobberfarvet Næse.
		Næseborenes Mellemvæg blottet; Mellemvæggen ikke synlig.
		Næsevingerne fortykkede, bevægelige.
Næseborene med fremspringende Kant paa Overlæbesiden, brede, smalle.		

Øre.

Øret er for Identifikation den vigtigste Del af hele Ansigtet, thi der er ingen Del af det menneskelige Legeme, som i mindre Grad undergaar Formforandring, og det er derhos næsten umuligt at finde 2 Ører, som i alle Dele er identiske.

Da Øret bestaar af en Række af Forhøjninger og Fordybninger, vil det være tilstrækkeligt at beskrive enten de første eller de sidste. Vi ville da her beskæftige os med Forhøjningerne, som begrænser Fordybningerne, og faar saaledes paa samme Tid ogsaa en Ide om disse sidste.

Helix ABCDE bestaar af 3 Dele: Begyndende Helix AB, Øvre Helix BC og Bag-Helix CE.

Ørelappen EFGH beskrives efter: Omrids EF, Tilheftning FH, Overflade G og Størrelse.

Antitragus HI efter sin Heldning, Profil, Udadbøining og Størrelse.

Antihelix efter sine 3 Dele, den nedre Del IK, den øvre Del KL og den midterste (midtre) Del (Medianen) KM.

Partiet mellem AHIKM kaldes Concha.

Forhøjningerne er følgende 5:

1. *Helix*, en halvrund Forhøjning, der tager sin Begyndelse i Ørets centrale Del (Concha) ovenfor Øregangen, naar fremover til Periferien og omfatter de øvre $\frac{2}{3}$ af Ørets Omkreds.
2. Der, hvor Helix ender, begynder Ørelappen, som nedentil afslutter Ørets Omkreds og grænser til Kinden.
3. Foran og udad for Øregangen findes *Tragus*, et lille fremspringende Bruskeparti af trekantet Form. Da

den kun frembyder lidet af individuelle Variationer, er den uden nogen videre Betydning for Signalementet og opføres derfor ikke paa Signalementskortet.

4. Lige overfor Tragus, skilt fra denne ved Øregangen, findes *Antitragus*, mindre end den foregaaende, men af betydeligt Værd for Signalementet.
5. *Antihelix* deler man i en nedre Del, der ligger mellem *Antitragus* og *Baghelix*, og en øvre Del, der skiller sig i to Grene. Den øvre Gren er begrænset af to Fordybninger, bagtil fossa navicularis og fortil fossa digitalis. Den anden Gren, Medianen, ogsaa kaldet begyndende *Antihelix*, der forener sig med *Helix* ovenfor dennes Begyndelse, har ingen Interesse for Identifikation.

Helix deles i tre Dele nemlig:

Begyndende *Helix*,
Øvre *Helix*,
Baghelix.

Den begyndende *Helix* betragtes alene med Hensyn til sin Længde. Den kan ganske mangle og noteres da som: »ingen«. Eftersom den tager sin Begyndelse længere fremme eller længere tilbage i Concha kaldes den lille, mellem eller stor.

Øvre *Helix* og *Baghelix* betragtes ikke med Hensyn til deres Længde, men med Hensyn til Bredden af den Kant, som de danner.

Dersom Kanten er ganske borte, kaldes *Helix* flad; dersom den findes, noterer man: *Helix* lille, mellem eller stor.

For *Baghelix*'s Vedkommende noterer man endnu dens Grad af Aabenhed; man betegner denne ved Hjælp af Udtrykkene: aaben *å*, mellem *m*, lukket *ukt*. Dette sidste Udtryk betegner, at *Helix* bøier sig hen over Øret uden at lade noget Rum aabent mellem sig og dette.

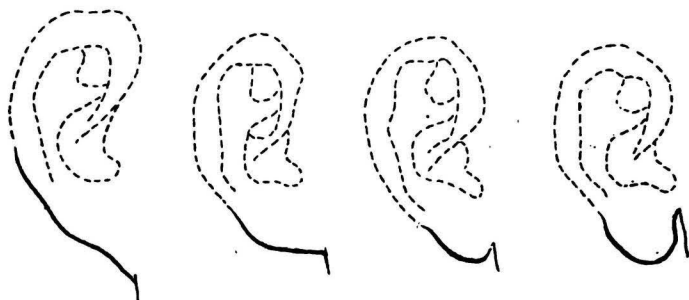
Ørelappen bør betragtes med Hensyn til 3 Former:

1. Omrids.
2. Tilhæftning.
3. Ydre Overflades Form,
og derhos med Hensyn til en af dens Dimensioner.

Omrids. Ørelappen kan enten ende i nedadgaaende Spids og være fæstet langs med Kinden: nedadgaaende Omrids (ned), eller forme sig i ret Vinkel med Kinden, idet den bevarer Sammenvoxningen med denne: retvinklet Omrids (L) eller danne opadgaaende Vinkel med Kinden: Ørelappen noget fri (m).

Endelig kan Ørelappen være fuldstændig adskilt fra Kinden undtagen paa et Punkt: Ørelappen fri.

Ørelap

nedadgaaende

retvinklet

mellem

fri (skilt)

Tilhæftning. Tilhæftningens Grad bedømmes, idet man alene betragter den Del af Ørelappen, som støder til Kinden.

Enten viser denne Del af Ørelappen intet Spor af nogen Fure: Tilhæftningen er fuldstændig (flst.) eller den viser en meget tydelig Fure: Tilhæftningen furet.

I det Tilfælde hvor Furen er ufuldstændig eller lidet tydelig har man en Mellemlig Form af Tilhæftning (m).

Er Ørelappen fri (skilt), er der ingen Tilhæftning at iagttage.

Formen af Ørelappens ydre Overflade.

Denne kaldes traverseret (trv.), dersom Baghelix forlænger sig tværs over Ørelappen i en tydelig Fure; en Melleform (m), dersom Furen er lidet synlig; jævn, dersom man paa dens Overflade hverken opdager nogen Fure eller nogen Fremstaaenhed; fremstaaende (frm.), dersom Ørelappen danner ligesom en fremstaaende Forhøining.

Dimension. Endelig betegnes Ørelappens Størrelse, der vurderes i Høiden, ved Hjælp af Udtrykkene: lille, mellem, stor.

Antitragus. Antitragus er det bruske Fremspring i Form af en afrundet Trekant, som findes lige over for Tragus. Denne Trekants Basis grænser til Ørelappen og er Antitragus's Retningslinie.

Man betragter Antitragus med Hensyn til 3 Former:

1. Heldning.
 2. Profil.
 3. Udadbøining
og med Hensyn til sit Omfang.
1. Antitragus's Heldning er det samme som Heldningen af dens Retningslinie.

Den kan være:

horizontal h, dersom Retningslinien falder sammen med den horizontale, naar Personen ser lige frem for sig;

skraa (oblique) b, dersom Retningslinien danner en Vinkel paa omtrent 45° med den horizontale, eller den kan endelig være:

mellemliggende m, naar Retningen ligger mellem de to ovennævnte.

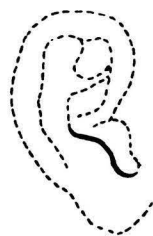
Antitragus.

horizontal

mellem

skraa

2. Profil. Antitragus's Profil er den Linie, som begrænser dens frie Rand.

Denne Profil kan under Retningslinien tegne en concav Linie:

Antitragus med concav Profil — cv.

Den kan beskrive en fuldstændig ret Linie:

Antitragus med retliniet Profil — r.

Eller den kan danne en Convexitet over Retningslinien:

Antitragus med Melleform af Profil — m.

Endelig, dersom Antitragus's Profillinie beskriver en meget fremspringende krum Linie ovenfor Retningslinien, har man:

Antitragus med fremspringende Profil — frm.

Antitragus

concav

retliniet

mellem

fremspringende

3. Udadbøining. Antitragus betragtes ogsaa med Hensyn til sin Udadbøining. Den betegnes da, eftersom Udadbøiningen er mere eller mindre accentueret, som: udadbøiet — udb., mellem — m. eller lige.

Antitragus kan ogsaa fuldstændig mangle; man sætter da kun en Streg i Rubrikken: Udadbøining.

Dimension. Antitragus kan, uden Hensyn til sin Form, være:

lille, mellem eller stor.

Antihelix.

1. Nedre Antihelix. Denne kaldes *concav* — *cv.*, naar en lige stiv Metaltraad, der anbringes horizontalt fra Tragus til Baghelix, ikke berører nedre Antihelix.

Den kaldes mellem — *m*, dersom Metaltraaden, samtidig berører Helix og Antihelix.

Den kaldes *convex* — *vex*, dersom Metaltraaden, idet den støtter sig paa Tragus og Antihelix, ikke berører Helix.

2. Øvre Antihelix betragtes kun med Hensyn til sit Fremspring og sin Tykkelse. Den kan efter Graden heraf enten mangle helt — ingen, eller være svag, mellem — *m* eller accentueret — *ac*.

Hele Ørets Form. Øret kan have en af følgende Former:

trekantet,
rectangulær,
oval,
rund.

Den ovale Form er den hyppigste, hvorfor denne ikke noteres. Den trekantede og rectangulære Form gaar ofte over i hinanden.

Ørets Udstaaen fra Hovedet. Enten kan hele Øret, Ørelappen indbefattet, være ligelig udstaaende fra Hovedet, total Udstaaen,

eller være kun delvis udstaaende. Man noterer da: Udstaaen oventil, bagtil, nedentil, alt efter den Del af Øret, som staar mest ud.

Omvendt kan Øret enten i sin Helhed eller delvis staa tæt ind til Hovedet. Ørets Udstaaen staar i omvendt Forhold til Udviklingen af Antihelix. Jo mere Øret staar ud fra Hovedet, jo mindre er Antihelix udviklet. Omvendt har det Øre, der staar tæt ind til Hovedet en stærk Udvikling af Antihelix.

Ejendommeligheder. Det Punkt, hvor øvre Helix og Baghelix mødes, er undertiden Sædet for en meget karakteristisk brusagtig Udvikling, paa hvilken Darwin først har gjort opmærksom, hvorfor den ogsaa bærer hans Navn.

Naar den haarde Brus er lidet synlig, men følbar, noterer man:

Darwins Knude.

Er der en Udvidning, nøjagtig begrænset til det angivne Sted, kaldes den:

Darwins Udvidning.

Har det angivne Sted Formen af en Saugtand med bred Basis, noterer man:

Darwins Fremspring.

Er der paa Stedet en rund, isoleret Fremstaaenhed, mere eller mindre hvid af Udseende paa Grund af Hudens Udspændthed, noterer man:

Darwins Tuberkel.

Samme Punkt kan være ligesom afgnavet eller udhulet.

Øvre Helix og Baghelix kan være ligesom klemt sammen (ujævn, krøllet, froissé), hvilket kun iagttages paa Ører med bred Helix.

Baghelix og nedre Spids af fossa navicularis kan være sammensmeltet.

Det kan hælde, at øvre Helix fortil danner en fuldstændig Vinkel, enten spids eller ret; man noterer efter Tilfældet:

Øvre Omrids fortil spidsvinklet.
- - - retvinklet.

Helix's øvre Omrids

fortil spidsvinklet

fortil retvinklet

Dersom den øvre Helix bagtil danner en Vinkel, noterer man:

Øvre Omrids bagtil spidsvinklet.
- - - retvinklet.

Helix's øvre Omrids

bagtil spidsvinklet

bagtil retvinklet

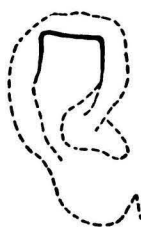
I det Tilfælde, hvor øvre Helix paa en Gang danner to rette Vinkler noterer man:

Øvre Omrids med to rette Vinkler.

Øvre Helix kan i Stedet for at være afrundet bestaa af to Dele, der forener sig i en spids Vinkel. Denne Eienommelighed betegnes:

Øvre Omrids spidsvinklet.

Helix's øvre Omrids

med to rette Vinkler

spidsvinklet

Endelig kan man notere en Del Eiendommeligheder som Følge af Ulykkestilfælde, saasom: udklippet Helix, Ar efter Frost, afskaaret Helix etc.

Ørelap. Den er ofte gennemstukken til Brug af Ørenringe. Disse medfører undertiden, at Ørelappen fuldstændig spaltes verticalt.

Den kan være smal eller bred, spids eller firkantet.

Ørelappens Stilling i dens Helhed giver Anledning til interessante Iagttagelser. I tydelig udtalte Tilfælde noterer man saaledes:

Heldning skraa indad — b i
- - - udad — b e
eller Ørelappen vredet fortil.

Man iagttager undertiden paa Ørelappen en lille Fordybning.

Dersom denne Fordybning har Formen af et Komma, der udgaar fra den Del, som støder til Kinden, og gaar nogle Millimeter tværs over Ørelappen, kaldes dette: Ørelap med kommaformet Fordybning.

Ørelappen har undertiden en enkelt skraa Rynke bagtil, undertiden mange Rynker.

Tragus og Antitragus. Tragus kan i Stedet for 1 vise 2 Fremspring — spaltet Tragus. Tragus og Antitragus kan være laadne.

Antitragus kan være sammensmeltet med den begyndende Helix. Conchas Hulhed bliver saaledes tildels opfyldt.

Kanalen, som adskiller Tragus og Antitragus kan være meget smal.

Endelig kan Baghelix være ligesom skilt fra Ørelappen ved en vertical Fure, der ser ud som et Indsnit, bagved Antitragus.

Antihelix. Øvre Antihelix kan dele sig i 2, 3 eller flere Grene.

Den kan forene sig med øvre Helix: Øvre Antihelix forenet med Helix.

Den kan endelig fremvise Hævelser, fremkaldte enten ved Vold eller ved en sygelig Tilstand; saadanne findes ikke sjelden paa Ørene hos professionelle Slagsbrødre:

Hæmatom paa øvre Antihelix.

Ejendommeligheder ved andre Dele af Øret.

Naar Concha er meget udviklet i en eller anden Retning, noterer man efter Tilfældet:

Høj eller bred Concha.

Dersom den begyndende Helix gaar helt tværs over Concha, noterer man:

Concha traverseret — trv.

Endelig kan Concha være ligesom delvis opfyldt:

Concha opfyldt.

Conchas Dimensioner har Indflydelse paa Afstanden mellem Helix's og Antihelix's Begyndelser. Eftersom Afstanden er stor eller lille, noterer man:

Afstanden mellem Begyndelserne af Helix og Antihelix lille eller stor.

Endelig kan man notere Manglen af fossa navicularis' nederste Spids eller stærk Udvikling af denne Del. Fossa navicularis skal nemlig regelmæssig ende nedad i en Spids.

Det hele Øres Stilling noteres kun, dersom det staar lodret eller meget skjævt.

Øret kan være smalt eller bredt.

Naar Øret er ligesom brækket mellem nedre Antihelix og Antitragus, noteres:

Øret brækket ved Antitragus.

Oversigt.

Helix	Begyndende (Længde) { ingen lille mellem stor	Øvre (Bredde) { flad lille mellem stor	Bag- (Bredde) { flad lille mellem stor	Graden af Aabenhed { aaben mellem lukket
Ørelap	Omrids { nedadgaaende retvinklet mellem fri (noget fri)	Tilhæftning til Kinden { fuldstændig mellem furet skilt (delvis ell. totalt)	Form { traverseret mellem jevn fremstaaende	Høide { lille mellem stor
Antitragus	Hældning { horizontal mellem skraa	Profil { concav retliniet mellem fremspringende	Udad- bøining { udadbøiet mellem lige	Dimension { ingen lille mellem stor
Antihelix og Ørets Form	Nedre { concav mellem convex	Øvre { ingen svag mellem accentueret	Ørets Form { trekantet rectangulær oval rund	Ørets Ud- staaen fra Hovedet { oventil bagtil nedentil total

Oversigt
over Eiendommeligheder.

Helix	}	<p>Darwins Knude, Udvidning, Fremspring ell. Tuberkel. Helix udhulet, krøllet (klemt sammen); Bag-Helix og nedre Spids af fossa navicularis sammensmeltet. Øvre Omrids spidsvinklet eller med to rette Vinkler. Øvre Omrids fortil eller bagtil retvinklet eller spids- vinklet.</p>
Ørelap	}	<p>Ørelappen gennemstukket, spaltet; smal eller bred, spids eller firkantet. Ørelap med Heldning skraat indad eller udad, Øre- lappen vredet fortil. Ørelap med Fordybning, kommaformet Fordybning, Ørelappen har en enkelt skraa Rynke bagtil eller mange Rynker.</p>
Tragus og Antitragus	}	<p>Tragus spaltet; Tragus eller Antitragus laadden. Antitragus sammensmeltet med begyndende Helix. Kanalen mellem Tragus og Antitragus meget smal. Indsnit bag Antitragus.</p>
Antihelix og Ørets Form	}	<p>Øvre Antihelix flerdelt, forener sig med Helix, Hæma- tom paa øvre Antihelix. Øret staar lodret eller meget skjævt; Øret smalt eller bredt; Øret tæt til Hovedet oventil eller nedentil, Øret brækket ved Antitragus.</p>
Andre Dele af Øret	}	<p>Concha høj eller bred (lav eller smal), traverseret, opfyldt. Lille eller stor Afstand mellem Begyndelserne af Helix og Antihelix. Fossa navicularis's Spids mangler eller er udvidet til en Fordybning.</p>

Læber.

Man betragter særskilt:

1. Overlæbens absolute Høide, regnet fra Næsens Basis til Munden. Denne Overlæbens Høide kan være lille eller stor.

2. Dersom en af Læberne rager længere frem end den anden, noterer man efter Tilfældet:

Overlæbe fremstaaende, $_c$ frm.

Underlæbe — — — , $_c$ frm.

3. Man kalder Læbernes glatte og røde Del Randen. Eftersom denne er meget bred eller meget smal, noterer man:

Overlæbe med bred Rand.

Underlæbe — — —

Overlæbe med smal Rand.

Underlæbe — — —

4. Endelig kan Læbernes Tykkelse være forskjellig: tynde Læber og tykke Læber.

Eiendommeligheder. Naar Underlæben har bred Rand og ikke slutter til Tandrækken, noterer man:

Underlæbe hængende.

Naar Overlæben ikke slutter til Tandrækken, noterer man:

Overlæbe udstaaende.

Set forfra er Overlæben altid i sit midterste Parti mere eller mindre indtrykket af en Fure, som gaar lodret ned fra Næsens Mellemvæg.

I det Tilfælde, hvor denne Fure er meget markeret, noterer man:

Overlæbens Fure accentueret.

Endelig, dersom Underlæben er hængende og Læberne meget tykke, noterer man:

lippu.

Man bemærker ofte paa Læberne Ar efter gamle slet sammenvoxede Sprækker og noterer da:

Ar efter Sprække paa Over- eller Underlæben.

Endelig kan Overlæben vise Ar efter Operation for Hareskaar.

Oversigt.

Overlæbens Høide ...	lille eller stor.
Fremstaaenhed.....	{ Overlæben fremstaaende. Underlæben fremstaaende.
Rand	{ smal Rand. bred Rand.
Tykkelse	{ tynde Læber. tykke Læber.
Eiendommeligheder ..	{ slutter ikke til {udstaaende Overlæbe, Tandrækken {hængende Underlæbe. Overlæbens Fure accentueret. Lippu, Ar efter Sprækker. Opereret Hareskaar.

Mund.

Munden, set forfra, betragtes med Hensyn til:

1. Dimension, vurderet fra den ene Mundvig til den anden, naar Munden er lukket:

Lille Mund.

Stor Mund.

2. Eiendommeligheder. Naar Mundvigene er tydelig opadvendte, hvilket er temmelig sjældent, danner den Linie, hvori Læberne mødes, en Cavitet opad:
Mundvigene opad.

Er Mundvigene nedadvendte, danner Linien en Convexitet opad:

Mundvigene nedad.

Dersom det kun er den ene Mundvig, der er nedadvendt, noterer man:

Venstre eller høire Mundvig nedad.

Disse Characterer bør kun noteres, dersom de er meget accentuerede og ikke skyldes Personens øieblikkelige Stemning.

I forekommende Tilfælde noterer man fremdeles:

Munden skjæv til venstre eller høire.

Sammenkneben Mund.

Gabende eller halvaaben Mund.

Dersom Munden er meget lille, Mundvigene opadvendte, Overlæben noget udstaaende og Underlæben bredrandet, har man en Mund, som man betegner ved Udtrykket: hjerteformet.

Dersom Munden sædvanlig holdes halvaaben og lader se Fortænderne, almindeligvis i Overmunden, noterer man: Fortænderne i Overmunden blottede.

Naar Tænderne er synlige, bør man notere de Uregelmæssigheder, de maatte fremvise, f. Ex.:

Fortænder brede, skjæve, fremstaaende, — frm., mangler, kunstige Tænder etc.

Oversigt.

Diménsion..... lille eller stor.

Eiendommeligheder	}	Mundvigene nedad eller opad.
		Venstre eller høire Mundvig nedad.
		Munden skjæv til venstre eller høire.
		Munden sammenkneben eller gabende.
		Mund i Hjerteform.
	}	Tænder {

Hage.

Set i Profil, betragter man Hagen med Hensyn til:

1. Retningen i dens Helhed, som i stærkt udtalte Tilfælde betegnes ved Udtrykkene:

Tilbageløbende Hage.
Fremspringende Hage.

2. Hagens Form:

Flad Hage.
Stærkt hvælvet Hage.

3. Høiden, beregnet lodret fra Munden til Hagens yderste Spids:

Stor Hage.
Lille Hage.

Forfra betragtes:

4. Bredden:

Stor eller bred (firkantet) Hage.
Lille eller smal (spids) Hage.

Eiendommeligheder. Set forfra, kan Hagen frembyde følgende Eiendommeligheder:

Der kan findes en lille Grube:
Hage med Grube.

Istedetfor at være cirkelrund og have sit Sæde midt paa Hagens Fremstaaenhed kan Gruben forlænge sig ovenfra nedad. Man noterer da:

Hage med aflang Grube.

Er denne stærkt udtalt, deles Hagen ligesom i to Dele:

Kløftet Hage.

Er den horizontale eller noget convexe Fure mellem Hagen og Underlæben stærkt udtalt, noterer man:

Furen ovenfor Hagen accentueret.

Er den horizontale Fure under Hagen stærkt udtalt, noterer man:

Furen under Hagen accentueret.

Endelig træffer man hos fede Personer under Hagen en Fedtpude, skilt fra Hagen ved Furen under denne. Man noterer da:

Dobbelthage.

Oversigt.

Hældning	tilbageløbende eller fremspringende.			
Høide	lille eller stor.			
»Bredde«	lille, (smal eller spids Hage); stor (bred eller firkantet Hage).			
Eiendommeligheder ..	<table> <tr> <td rowspan="2">Form</td> <td rowspan="2"> { Flad, stærkt hvælvet, med Grube, med aflang Grube, kløftet. </td> </tr> <tr> <td> { Furen over Hagen accentueret. Furen under Hagen accentueret. Dobbeltbage. </td> </tr> </table>	Form	{ Flad, stærkt hvælvet, med Grube, med aflang Grube, kløftet.	{ Furen over Hagen accentueret. Furen under Hagen accentueret. Dobbeltbage.
Form	{ Flad, stærkt hvælvet, med Grube, med aflang Grube, kløftet.			
		{ Furen over Hagen accentueret. Furen under Hagen accentueret. Dobbeltbage.		

Hovedets Omrids i Profil.

Naar man betragter en Persons Hoved-Profil i dens Helhed, bemærker man undertiden en tydelig Fremstaaen af Ansigtets nedre Del og især af Overkjæbens Ben og Næsens Basis. En saadan Person siges at være *Prognath*.

I saa Tilfælde falder Perpendiculæren fra Næseroden bagved (bagefter) Mundens og Hagens Linie.

Det er især blandt Negrene, man træffer de mest udtalte Typer af Prognathisme, men ogsaa hos et stort Antal af den hvide Race vil den kunne iagttages.

Dersom det kun er de Ben, der bærer Næsens Basis, som er fremstaaende, kaldes Personen *Nasoprognath*.

Dersom derimod Overkjæbens Ben er trængte tilbage, saaledes at Perpendikulæren fra Næseroden falder i Mundens og Hagens Linie, siges en saadan Person at være *Orthognath*.

Prognath

Nasoprognath

Orthognath

halvmaaneformet Profil

Falder Perpendikulæren foran Mund og Hage, noterer man:

Ansigtet trængt indad.

Man noterer paa den anden Side i mødende Tilfælde: Underkjæben fremstaaende, Tænderne fremstaaende.

Ansigtprofilen kaldes halvmaaneformet, naar den er sammensat af en buet og tilbageløbende Pande, en meget convex Næse og en tilbageløbende Hage, saa at den samlede Profil ser ud som en Del af en Cirkel.

Man kan træffe Personer, hos hvilke Næseroden er meget lille, Næsen retliniet og Pandens Profil i Forlængelsen af Næsens Profil. Det er den græske eller klassiske Profil, Pandens og Næsens Profil i samme Linie. Man noterer da:

Pande-Næseprofil retliniet.

Dersom Panden derimod er lodret og danner Vinkel med en fremstaaende Næse, i det Næseroden er meget lille, noterer man:

Pande-Næseprofil brudt.

Naar Næseroden er tydelig udtalt og Pandens og Næsens Profil løber i samme Retning, siges Pandens og Næsens Profil at være parallel.

Naar Panden er lodret, Næseroden tydelig udtalt og Næsen stærkt fremspringende, siges Pande-Næse-Profilen at være vinklet.

Naar Panden er rund og Næsen convex, siges Pande-Næse-Profilen at være buet.

Naar Panden er rund og Næsen concav, siges Pande-Næse-Profilen at være bølget.

Pande-Næse-Profil

retliniet

brudt

parallel

vinklet

buet

bølget

For at fuldføre Beskrivelsen af Profilen kan nævnes Hjernes skallens Høide, regnet fra Ørekanalen til Hjernes skallens høieste Del. Naar den paa den ene eller den anden Maade fjerner sig fra den almindelige, noterer man efter Tilfældet:

høi Hjerneskal eller
lav Hjerneskal.

Graden af Baghovedets Fremspring kan ogsaa give Anledning til Bemærkninger. Man noterer efter Tilfældet:

fladt Baghoved,
fremspringende Baghoved.

Meget lille Hovedlængde forenet med høi Hjerneskal (acrocephalie), giver en Form, som man karakteriserer ved Betegnelsen:

Hoved som en Pelshue.

Stor Hovedlængde, forenet med meget smal Hjerneskal, især i den øverste Del, giver, set forfra, en Form, der minder om en hvælvet Baad og kan betegnes ved Udtrykket:

Kjølformet Hoved.

Tilbageløbende, forlænget Pande forenet med frem-springende Baghoved giver:

Hoved i Form af en Tiggerpose.

Denne Form er ofte Resultatet af en kunstig Misdannelse, som endnu i vore Dage, paa sine Steder af Skjøn-hedshensyn anvendes paa de Nyfødtes Hoveder.

Oversigt.

Profil af hele Ansigtet	{	Prognath. Orthognath. Ansigtet trængt indad, halv- maaneformet.
Næse-Mundprofil	{	Næsepartiet prognathisk; Tæn- derne fremstaaende. Underkæben alene fremstaa- ende.
Pande-Næseprofil	{	retliniet eller brudt, parallel eller vinklet. Eiendommeligheder: buet, bølget.
Hjerneskalens Høide	{	lav Hjerneskal. høi Hjerneskal.
Hjerneskalens Misdannelser og Eiendommeligheder . .	{	Baghovedet fladt, fremsprin- gende. Hoved som en Pelshue (acro- cephalie). Kjølformet, formet som en Tiggerpose.

Hovedets Omrids set forfra.

Ansigtets Form, set forfra, beror paa det iøinefaldende Forhold mellem dets Høide og Bredde. De Faktorer, af hvilke Ansigtets Bredde især afhænger, er Pandens Bredde og den større eller mindre Udtaaen af Issebenene, Aagbenene og Kjæbebenene.

En smal Pande med meget bred Underkjæbe giver et pyramideformet Ansigt.

Smal Underkjæbe og meget bred Pande giver en Ansigtsform som Børnenes Legetøi »Top«: topformet Ansigt.

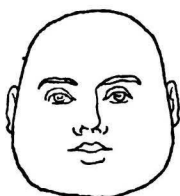
Udstaaende Aagben med smal Pande og smal Underkjæbe giver Ansigtet Form af en skjæv Firkant, rudeformet Ansigt.

Endelig kan Ansigtets Omrids være rundt eller ovalt, hvilket er den almindeligste Form, eller langt, bredt og firskaaet.

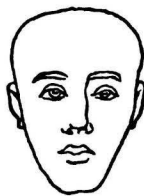
Har Ansigtets Omrids Formen af en aflang Firkant, siges det at være rectangulært.

Viser Omridset Concavitet ovenfor Aagbenene, siges Ansigtets Form at være biconcav.

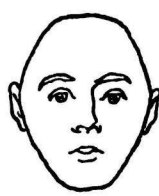
Ansigt

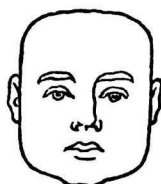
pyramideformet

topformet

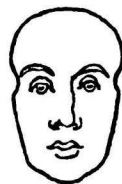
rudeformet

firskaaet

rectangulært

biconcavt

Ansigtet kan fremdeles være skjævt (asymetrisk).

Ansigtets Form forandrer sig gjerne med Aarene. Børn har i Almindelighed fyldige Kinder og rigelig Haarvæxt og som Følge deraf rund Ansigtsform. Naar man er bleven voxen, og Haarene begynder at falde af, synes Panden at blive høiere og Ansigtets Form derved forlænget.

I Stedet for at betragte Ansigtets Form i dens Helhed kan man nøies med at betragte den Del af Ansigtet, som giver det dets særegne Fysionomi og noterer efter Tilfældet:

Issebenene udstaaende eller tætstaaende.

Aagbenene — — —

Underkjæben — · - sammenklemt,
som ogsaa Kindbenene fremspringende.

Man angiver endelig Ansigtets Fyldighed eller Magerhed :

fyldigt eller fedt Ansigt,

benet eller magert Ansigt.

Oversigt.

Ansigtet pyramidiformet.

- topformet.
- rudeformet.
- rundt.
- ovalt.
- langt.
- firskaaret (eller bredt).
- rektangulært.
- biconcavt.
- skjævt (asymetrisk).

Issebenene udstaaende eller tætstaaende.

Aagbenene (ossa zygomatica) udstaaende eller tætstaaende.

Underkjæben udstaaende eller sammenklemt.

Kindbenene fremspringende.

Ansigtet fyldigt (eller fedt).

- benet (eller magert).

Øienbryn.

Øienbrynene er den Samling af Haar, som findes paa Arcaderne. De spiller en vigtig Rolle i Fysionomiets almindelige Udtryk.

Den indre Spids af Øienbrynet kaldes dets Hoved og den ydre Spids dets Hale. Man betragter Øienbrynene, naar de er i Hvile og da efterhaanden med Hensyn til følgende Synspunkter:

Plads (Sæde),
Retning,
Form og
Dimension

Plads.

1. Øienbrynenes indre Spidser kan være mere eller mindre adskilte fra hinanden:

Øienbrynene nærstaaende eller
Øienbrynene fjerntstaaende.

2. Afstanden mellem den midterste Del af Øienbrynene og Øiehulens Centrum kan være mere eller mindre stor:

Øienbrynene høie.
Øienbrynene lave.

Retning.

Hele Retningen af Øienbrynenes Linie, betragtet fra det høieste til det laveste Punkt kan være mere eller mindre skraa. Man noterer efter Tilfældet:

Øienbrynene skraa udad b e eller
Øienbrynene skraa indad b i

Øienbryn

skraa udad

skraa indad

Formen

af Øienbrynene, uafhængig af deres Retning, betegnes i tydeligt udprægede Tilfælde med et af følgende Udtryk:

Øienbrynene buede.
— retliniede.
— bølgeformede.

Øienbryn

buede

bølgeformede

Dimension.

Øienbrynenes Dimension indbefatter 2 Angivelser:

1. Deres totale Længde fra den ene Spids til den anden.
De kan være korte eller lange.
2. Deres Bredde beregnet lodret der hvor den er størst.
De kan være:

linieformede \circ : meget smalle, eller
de kan være meget brede.

Eiendommeligheder. Man angiver først Mængden af Øienbrynenes Haar ved Udtrykkene:

i ringe Mængde (tynde) eller
i rigelig Mængde (tætte).

Man angiver ligeledes Stedet, hvor Haarmængden er størst. Dersom dette findes ved Øienbrynenes Hoved, noteres:

Haarmængden størst indad.

Gaar Øienbrynene i et med hinanden, kaldes de:
samlede.

Dersom Haarmængden er størst ved den ydre Ende, siges:

Haarmængden størst udad.

Endelig Haarenes Retning:

Naar Haarene staar lige frem:

Øienbrynene børsteformede.

Naar de er meget lange og ender i en Spids udefter:

Øienbrynene penselformede.

Farve. Man noterer ikke Øienbrynenes Farve, medmindre den skiller sig stærkt fra Skjæggets eller Haarets:

Øienbrynene blonde.

— røde.

— sorte.

Oversigt.

Sæde (Plads)	}	Øienbrynene nærstaaende eller fjerntstaaende.
		— lave eller høie.
Retning	}	— skraa indad.
		— skraa udad.
Form	}	— stærkt buede.
		— retliniede.
		— bølgeformede.
Dimensioner	}	— korte.
		— lange.
	}	— smalle (ell. linieformede).
		— brede.
Eiendommeligheder.	}	— i ringe Mængde (tynde).
		— i rigelig Mængde (tætte).
	}	— med størst Haarmængde indad.
		— samlede.
	}	— med størst Haarmængde udad.
		— børsteformede.
— penselformede.		
Farve	}	— blonde
		— røde.
		— sorte.

(skal alene noteres, naar Farven skiller sig stærkt fra Haarets og Skjæggets Farve.

Øielaag.

Man betragter:

1. Deres Dimension og Graden af deres Aabenhed.
2. Denne Aabnings almindelige Retning.
3. Øvre Øielaags Form og endelig
Eiendommeligheder ved øvre og nedre Øielaag.

1. Dimension og Grad af Aabenhed.

Man betragter først Øielaagspaltens horizontale Dimension fra den ene Vinkel til den anden og noterer efter Tilfældet:

Øielaagsspaltens lille eller Øielaagene lidet spaltet
— stor — — meget —

Man betragter dernæst Graden af Øielaagsspaltens Aabning lodret paa det Sted, hvor den er størst, og noterer:

Øielaagsspaltens lille eller Øielaagene lidet aabne
— stor — — meget —

2. Aabningens almindelige Retning.

Øielaagsspaltens Skjævhed angives kun i stærkt ud-
talte Tilfælde; det er da tilstrækkeligt at notere:

ydre Øievinkel opad eller nedad.

3. Øvre Øielaag strækker sig lodret fra den frie Rand, der er forsynet med Øienhaar, til Øiehulens øvre Rand (Arcaden) og kan betragtes som bestaaende af to Dele, af hvilke den øvre er fast, medens den anden, der er bevægelig, trækker sig mere eller mindre ind under den første, naar Øiet er aabent.

For at bedømme denne Indtræknings Form er det nødvendigt, at Personen ser lige frem for sig.

Dersom i denne Stilling det øvre Øielaags bevægelige Del forsvinder fuldstændig under den faste Del, siges øvre Øielaag at være dækket.

Dersom derimod den bevægelige Del er fuldstændig synlig, siges øvre Øielaag at være udækket.

Eiendommeligheder. I det Tilfælde den faste Del af øvre Øielaag danner en Hævelse, som falder ned fortil og dækker den bevægelige Del, noterer man:

Overhængen udad eller totalt af høire eller venstre Øielaag.

I det Tilfælde, hvor den bevægelige Del af øvre Øielaag ikke hæver sig fuldstændigt, men paa en Maade falder tilbage, i det den skjuler en Del af Iris, noterer man:

høire eller venstre øvre Øielaag hængende.

Man kalder Øine bridés en speciel Tildækning af indre Øievinkel, hvilken Eiendommelighed især iagttages hos den mongolske Race.

Naar nedre Øielaag viser en Hævelse, som, idet den sænker sig fortil, danner flere concentriske Folder, noterer man:

nedre Øielaag poset.

Dersom det nedre Øielaag langs den frie Rand er Sædet for en Hævelse af nogle Millimeters Tykkelse, noterer man:

nedre Øielaag med ophøiet Kant.

Tilstande, der fremkommer ved Sygdom, bør ogsaa omtales, saasom: Ar efter Saar paa Øielaagskanten, røde, taarefyldte, rindende Øine.

Endelig kan Øiehaarene være meget lange eller meget korte, i rigelig eller ringe Mængde eller endog ganske mangle.

Oversigt.

Dimensioner af deres Aabenhed	horizon- talt	{	lille (eller Øielaagene lidet spaltede).
			stor (ell. Øielaagene meget spaltede).
Aabningens Retning:	verti- calt	{	lille (eller Øielaagene lidet aabne).
			stor (eller Øielaagene meget aabne).

Aabningens Retning: ydre Øievinkel opad eller nedad.

Formen af øvre Øie- laag	{ dækket, udækket.
Eiendommeligheder ..	{ Overhængen udad eller totalt af høre eller venstre Øielaag. Øvre Øielaag, venstre eller høre, hængende. Øine bridés. Posede nedre Øielaag. Nedre Øielaag med ophøiet Kant. Øielaagene med Ar efter Saar, røde taarefyldte, rindende Øine. Øiehaarene lange eller korte. — i rigelig Mængde, i ringe Mængde. — mangle.

Øieæbler.

De tilsyneladende Forskjelligheder i Øieæblets Størrelse hos de forskjellige Individder har alene deres Grund i Øielaagsspaltens Aabenhed og Øieæblets større eller mindre Fremspring udenfor Øiehulen.

Dette Fremspring bedømmes horizontalt og i Profil fra det bageste Punkt i den udvendige Del af Øiehulens benede Rand.

Man noterer:

Øinene dybtliggende eller
— fremstaaende.

Eiendommeligheder. Man noterer:

Skeløiethed indad eller
— udad.

Dersom man, naar Personen ser lige frem, bemærker noget af det hvide i Øiet mellem Iris og nedre Øielaag, noterer man:

Iris opad.

Oversigt.

»Fremspring«	}	lille (eller dybtliggende Øine).
		stort (eller fremstaaende Øine).
Eiendommeligheder ..	}	Skeløiethed indad eller udad.
		Iris opad.

Øiehuler.

Man kalder saaledes de benede Hulheder, som indeholder Øieæblerne. Efter deres Aabenheds større eller mindre Høide noterer man:

Øiehuler høie eller lave.

Ved dybe Øiehuler forstaar man dybtliggende Øieæbler (indsunkne Øine) i Forbindelse med udækkede øvre Øielaag.

Denne Karakter iagttages hyppigere hos gamle magre Folk end hos Unge.

Det modsatte af dybe Øiehuler er fyldte Øiehuler. Herved forstaas fremstaaende Øine i Forbindelse med dækkede øvre Øielaag.

Oversigt.

}	høie Øiehuler.
	lave Øiehuler.
}	dybe Øiehuler.
	fyldte Øiehuler.

Interoculair.

Afstanden mellem begge Øines indre Vinkel kaldes Interoculair.

Normalt er dette Mellemlum lig en af Øiespalternes Længde. Man noterer i tydelig udtalte Tilfælde:

Interoculair lille eller stor.

Rynker.

Ansigtets Rynker deles i 5 Grupper:

1. Rynker i Panden.
2. Rynker mellem Øienbrynene.
3. Rynker i Tindingerne.
4. Rynker omkring Munden.
5. Forskjellige andre Rynker.

Man bør ikke notere dem, medmindre de er baade meget tydelige og vedvarende.

1. Rynker i Panden. Disse er horizontale og holder sig enten kun i Pandens Midtparti: mediane Rynker i Panden eller indtager Pandens hele Bredde: totale Rynker i Panden.

I begge Tilfælde kan de være: enkelte, dobbelte, tredobbelte eller mangedobbelte.

2. Rynker mellem Øienbrynene. Disse kan være verticale eller skraa. Man angiver ligeledes, om de er enkelte, dobbelte, tredobbelte eller mangedobbelte.

En lodret Rynke mellem Øienbrynene, tilhøre eller venstre for Ansigtets Midtlinie noteres som: en Rynke paa høire eller venstre Side mellem Øienbrynene.

Man iagttager undertiden mellem Øienbrynene en Samling af smaa Rynker, der danner Formen af en Trapez eller en Trekant:

Trapez eller Trekant mellem Øienbrynene.

En dobbelt Rynke af Form som en Accent-circonflex kan man ogsaa træffe mellem Øienbrynene:

Circonflex mellem Øienbrynene.

Endelig iagttager man undertiden en enkelt horizontal Rynke tværs over Næseroden:

Horizontal Rynke paa Næseroden.

Rynker mellem Øienbrynene

horizontal

circonflex

Trekant

Trapez

3. Rynker i Tindingerne. Disse Rynker strækker sig fra Øiets ydre Vinkel hen imod Tindingerne. Naar de er talrige og accentuerede, noteres:

Gaasefod.

4. Rynker omkring Munden. Man bemærker omkring Munden:

- a. Næse-Læbe-Rynken, som gaar fra Næse-Vingerne ned mod Mundvigene.
- b. Kindfuren, som gaar bagved den foregaaende og næsten lodret.

5. Forskjellige andre Rynker. Herunder nævnes: Furen under Hagen, som skiller Hagen fra den dobbelte Hage, naar saadan findes. Den forener sig ofte med Kindfuren.

Halsens horizontale og verticale Rynker.

Foran Tragus er undertiden en lodret Rynke.

Endelig træffer man undertiden Personer med Fedtpude i Nakken, oventil begrænset af en tydelig Fure.

Rynkerne er et godt Identifikationsmiddel. Derfor forbyder Reglerne for Photographie judiciaire, at nogen Rynke udslettes paa Billedet, men paabyder tværtimod, at Rynkerne gjøres saa fremtrædende som muligt ved at Personen, der skal fotograferes, placeres i fuldt Lys.

Oversigt.

I Panden	}	totale eller mediane, enkelt, dobbelte, tredobbelte, mangedobbelte.
Omkring Øinene	}	Vertical (og i Midten); vertical (og paa høire eller venstre Side) Skraa til venstre eller til høire.
		Mellem Øienbrynene
		Trekant og Trapez mellem Øienbrynene.
		Circonflex mellem Øienbrynene.
		Horizontal paa Næseroden.
		I Tindingerne: Gaasefoden.
Omkring Munden	}	Næse-Læbe-Rynken.
		Kindfuren.
Forskjellige andre.....	}	Fure under Hagen.
		Verticale og horizontale Rynker paa Halsen.
		Rynke foran Tragus.
		Fedtpude i Nakken.

Corpulence.

Man noterer:

1. Halsens Dimensioner og Eiendommeligheder.
2. Skuldrenes Heldning og Bredde.
3. Legemets Omfang.

1. Halsen. Man betragter den med Hensyn til dens verticale Dimension:

lang Hals,
kort Hals,

og til dens horizontale Dimension:

tynd eller mager Hals,
tyk eller fed Hals.

Man noterer under Eiendommeligheder:

Larynx (Adamsæble) fremspringende, dobbelt Hage, Krop etc.

2. Skuldrene. Man angiver først Skuldrenes Bredde ved Hjælp af Udtrykkene: lille, mellem, stor. Skuldrenes Heldningslinie set forfra viser de 2 Yderligheder:

horizontale Skuldre,
skraa Skuldre.

Disse Karakterer staar ofte i Forhold til Halsens Længde. I Almindelighed er en lang Hals ledsaget af skraa Skuldre og en kort Hals af horizontale Skuldre.

Undertiden staar den ene Skulder lavere end den anden. Man noterer da:

venstre eller høire Skulder hængende.

3. Legemets Omfang. Denne Dimension betegnes ved Hjælp af Udtrykkene:

lille, mellem, stor.

Skuldrenes Bredde og Legemets Omfang maa ses i Forhold til Høiden. Den Skulderbredde og det Omfang, der er »mellem« for en stor Mand, er »stor« for en lille Mand.

Oversigt.

Hals	{ { {	Længde	kort Hals, lang Hals.
		Bredde	{ tynd ell. mager Hals, tyk eller fed Hals.
		Eiendommeligheder .	{ Larynx fremsprin- gende, dobb. Hage, Krop.
Skuldre	{ {	Bredde	lille, mellem, stor.
		Heldning ..	{ horizontal, mellem, skraa. venstre eller høire Skulder hængende.
Legemets Omfang			lille, mellem, stor.

Holdning.

Man noterer:

rank, kroget, nonchalant Holdning, Hovedet bøiet fortil eller bagtil, til venstre eller høire, rund Ryg, fremstaaende Skuldre, Armenes og Hændernes almindelige Stilling, Hjulbenethed o. s. v.

Maaden at føre sig paa.

Beskrivelsen heraf indbefatter Angivelsen af:

1. Gang. Denne kan være langsom eller hurtig, med smaa eller lange Skridt, let eller tung, hoppende eller jævn o. s. v.

Specielt bør noteres haltende Gang, af hvilken-
somhelst Aarsag.

2. Gestikulation. Denne kan være tilstede i høj Grad og da væsentlig med enten Fingrene, Hænderne, Armene eller Hovedet, eller der er ingen Gestikulation. Ogsaa Keithaandethed maa noteres.

3. Blik. Dette kan være lige eller til Siden, gjennemborende eller sløvt, roligt eller uroligt, langsomt eller hurtigt, freidigt eller sky o. s. v. Derhos noteres ogsaa: nærsynet, langsynet, blinkende, bærer Monocle, Lorgnet, Brillen o. s. v.

4. Krampagtige Trækninger i Ansigtet bør noteres og da saavidt muligt med Angivelse af den Del af Ansigtet, hvor de optræder, f. Ex. i Øienbrynene, Øie-
laagene, Næsen, i den ene Mundvig, i hele den ene Side af Ansigtet o. s. v.

5. Eiendommelige Vaner, f. Ex. Bider Neglene, røger Pibe, Cigarer, Cigaretter, skraar, snuser osv.

Stemme og Sprog.

Man mærker sig:

1. Feil ved Udtalen, som f. Ex. Stammen, Læspen, Snøvlen og den forskjellige Udtale af Bogstavet *r* (i Halsen eller paa Tungespidsen).
2. Stemmens Klang. Denne er et af de Kjendemerker, ved hvilke Individualiteten lettest kjendes. Desværre er der intet Tegn, som er vanskeligere at notere.
Klangen kan være ualmindelig dyb eller høj, Fistelstemme, Mandfolkestemme hos en Kvinde og omvendt.
3. Den forskjellige Dialekt fra Landets forskjellige Dele.
4. Fremmed Accent eller Sprog. Man angiver hvilket Lands.

Klædedragt.

Man angiver Klædedragtens forskjellige Eiendommeligheder, om den er ny eller gammel, omhyggelig eller forsømt, ren eller snavset, om Personen bruger Slips o. s. v., om han bruger Stok, Handsker, Ringe, hvilken Slags Fodtøi, Skjorte o. s. v., hvilken Slags Hat, om Haaret er kjæmmet fortil, bagtil, tilvenstre eller høire o. s. v. Man mærker sig hvad Personens Ydre lader formode med Hensyn til hans sociale Stilling, Opdragelse, Profession og foregaaende Liv.

Ansigtets sædvanlige Udtryk.

Ansigtets sædvanlige Udtryk kan være forbauset, smilende, spottende, eftertænksomt, lidende, fuldt af Grimacer o. s. v.

Anthropometriske Iagttagelser.

Naar et Portrait parlé skal udarbejdes, noterer man:

1. Alderen, den virkelige, forsaavidt den kjendes, og derhos tillige den tilsyneladende. 2. Høiden (hvis Maalet ikke kjendes nøiagtig, angives det omtrentlig) og eventuelt Rundryggethed. 3. Længden af høire Øre. 4. Derhos noteres de Maal, der skiller sig paafaldende fra de almindelige. 5. Om muligt, Beskrivelse af venstre Øies Iris. 6. Skjæg. 7. Haar. 8. Ansigtshudens Udseende. 9. Pande. 10. Næse. 11. Speciel Beskrivelse af høire Øre. 12. Læber. 13. Mund. 14. Hage. 15. Hovedets Omrids i Profil. 16. Hovedets Omrids set forfra. 17. Øienbryn, 18. Øielaag, 19. Øieæbler. 20. Rynker. 21. Corpulence og hvad der ellers kunde være at bemærke. 22. Derhos saavidt muligt de vigtigste Særkjender, specielt Ar og Mærker paa Ansigt og Hænder. (Af 9—19 noteres kun hvad der er udenfor det almindelige).

Eiendommelige Mærker.

Optagelsen af Personens synlige særlige Mærker, saasom Ar, Skjønhedspletter, Tatoveringer etc. er uundværlig i et fuldstændigt Signalement, idet Kjendskab til disse Mærker og deres Plads i Virkeligheden beviser Individets Identitet paa en saadan Maade, at den ikke lader sig gjendrive.

For at opnaa dette Resultat er det nødvendigt, at ethvert af disse Mærker beskrives med en saadan Nøiagtighed, at ingen Tvivl er mulig, hvilket kræver, at hvert Mærke særskilt først beskrives og derefter faar bestemt sin Plads.

1. Beskrivelsen bestaar
i Angivelsen af	}	a. Mærkets Art,
		b. dets Form,
		c. dets Dimensioner,
		d. dets Retning.

2. Bestemmelsen af Mærkets Plads kræver Brugen af dertil egnede Udgangspunkter tillempede efter den Legems-

del, som man beskæftiger sig med, og Angivelse af den Flade af Legemet, paa hvilken Mærket findes. Personen tænkes altid i den Stilling, som i Frankrig en »Soldat uden Vaaben« indtager \circ : med Armene hængende ned langs Legemet og Haandens indvendige Flade vendt fortil.

Man kan altid, hvilken Legemsdel man end betragter, skjelne mellem 4 Flader, nemlig Forsiden, Bagsiden, en indvendig Side og en udvendig Side.

Beskrivelse.

- a. Mærkets Art. Man angiver, om Mærket er et Ar, en Skjønhedsplet eller nævus, nv. (behaaret eller ikke), en blodrød Plet, fraise, frs., et Modermærke, en Tatovering, tat. etc.

I det Tilfælde, hvor Oprindelsen til et Ar er uomtvistelig (Brandsaar, Furunkel, fur., Absces), noterer man denne Oprindelse.

Omtalen af en Tatovering ledsages altid af en omhyggelig Beskrivelse af hvad den fremstiller.

- b. Mærkets Form. I det Tilfælde, hvor Mærkets Form ikke med Nødvendighed følger af dets Art, bør man angive denne Form. Saaledes kan et Ar være retliniet r, bølgeformet bgf., brudt br., krumt c, rundt rd., ovalt ov. o. s. v. Ved krumme Ar og i det hele ved alle, som viser en Cavitet, angiver man, hvorhen Arrets Cavitet vender, saaledes:

krumt med Cavitet opad, c ,
krumt med Cavitet nedad, c ,
krumt med Cavitet udad, c ,
krumt med Cavitet indad, c ,
krumt med Cavitet fortil, c ,
krumt med Cavitet bagtil, c .

- c. Mærkets Dimensioner. Disse udtrykkes i Centimeter og Millimeter, idet Centimeteren tages som Enhed. I det Tilfælde, hvor det beskrevne Mærke

frembyder en kjendelig Bredde, angiver man baade Længde og Bredde.

Er et Mærke rundt, angiver man dets Diameter, dog kun naar den er nogenlunde stor.

- d. Mærkets Retning. Naar undtages runde Mærker angiver man Mærkets almindelige Retning, bedømt fra det høieste Punkt til det laveste.

Eftersom Mærkets Retning er skraa ovenfra nedad mod én af Legemets 4 Sider, kaldes den:

skraa indad....	b i
— udad	b ε
— fremad ..	b α
— bagtil ...	b ρ

Bestemmelse af Mærkets Plads.

Denne fordrer Angivelse af:

1. Det valgte Udgangspunkt.
2. Mærkets Afstand fra dette.
3. Den Retning, efter hvilken Afstanden er regnet.
4. Den af Legemets 4 Sider, paa hvilken Mærket befinder sig.

Udgangspunkterne er følgende:

For Ansigtet og Halsens Forside:

Høire eller venstre Pandeknude:	Pdk. δ eller ζ.
Øienbrynenes indre eller ydre	
Spidser.....	Pt. ι eller ε Øbr.
Øienbrynenes Midte	m. Øbr.
Øienbrynenes indre eller ydre	
Halvdel eller Fjerdedel	1/2 ell. 1/4 ι ell. ε Øbr.
Øievinkel.....	Øv.
Næseroden	Nrod.
Kindbenene (pommette).....	pmt.
Næsebor, høire eller venstre	Nbor δ eller ζ.
Tragus	trg.

Ørelappen	Ørl.
Underkæben (maxilla)	mx.
Mundvige (Mundens Vinkler).....	Mdv. ♂ el. ♀.
Hagespidsen	Hg pt.
Strubehovedet (Larynx).....	lrx.

For Armene og Hænderne:

Albuen	Ab.
Haandleddet	Hl.
Fingerleddene	Fl.

Naar undtages Tommelfingeren, der kun har 2 Led, tælles Fingrenes Led fra 1—3, idet det Led, der er nærmest Haandleddet, regnes for det første.

FingrenesFalanger, som man tæller paa samme Maade som Fingerleddene	f.
---	----

For Brystet og Partiet ned til Navlen:

Gaffelbenet (Brystbenets øverste Ende)	Gb.
Brystvorterne, høire eller venstre:	Bv. ♂ eller ♀.
Navlen.....	Nvl.

og en Linie, som tænkes at gaa lodret langs Midten af Legemets Forflade og som kaldes Midtlinien: Ml.

Et Mærkes Afstand fra Midtlinien regnes altid horizontalt. Den bør altid angives. Pladsen for Mærker paa Brystet kan saaledes bestemmes ved to Udgangspunkter.

For Ryggen og Halsens Bagside:

Syvende Halshvirvel	7 ^e .
---------------------------	------------------

Den ligger lidt ovenfor Linien mellem Skulderbladenes øverste Del og springer hos magre Personer noget frem.

Rygraden..... Rgr.

Den spiller ved Beskrivelsen af Mærker paa Ryggen samme Rolle som Midtlinien ved Beskrivelsen af Mærker paa Brystet.

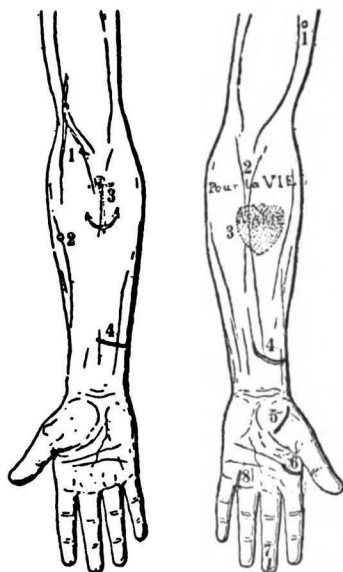
Dersom det drejer sig om Mærker paa andre Dele af Legemet end de foran nævnte, bestemmer man deres Plads efter de her anførte Principer.

De eiendommelige Mærker beskrives altid i følgende Orden:

- I. Venstre Arm og Haand.
 - II. Høire Arm og Haand.
 - III. Ansigt og Halsens Forside.
 - IV. Bryst, Skuldrenes Forside og Partiet ned til Navlen.
 - V. Halsens Bagside og Ryggen.
 - VI. De øvrige Dele af Legemet.
-

Forsiden af

- I. Venstre Arm og Haand samt af
- II. Heire Arm og Haand.

Med Hensyn til Beskrivelsen af de paa ovenstaaende Figurer med Numrene 1—8 og 1—4 betegnede Mærker og Bestemmelsen af deres Plads henvises til næste Side.

Beskrivelse af Mærkerne og Bestemmelse af deres Plads.

Venstre Arm og Haand.

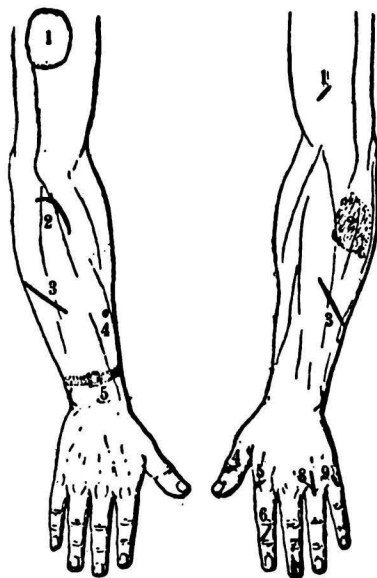
1. Nævus, 11 over venstre Albue udad. (nv., 11 — $\frac{1}{2}$ Ab. ϵ).
2. Tatovering: POUR LA VIE 9 horizontalt, 5 under venstre Albue forpaa. (Tat.: POUR LA VIE 9 h, 5 — $\frac{1}{2}$ Ab. α).
3. Tatovering: Hjerter 5/5 MARIE, 7 under venstre Albue forpaa. (Tat.: Hjerter 5/5 MARIE, 7 — $\frac{1}{2}$ Ab. α).
4. Ar krumt med Cavitet opad 5/0.3 skraat udad, 3 over venstre Haandlede forpaa. (Ar — 5/0.3 b ϵ , 3 — $\frac{1}{2}$ Hl. α).
5. Ar krumt med Cavitet indad 4/0.2 vertikalt, midt paa venstre Tommelbal forpaa. (Ar — 4/0.2 vr., m $\frac{1}{2}$ Tb. α).
6. Ar krumt med Cavitet opad 4 horizontalt, 1 over 1" Led paa venstre Pegefinger forpaa — udad. (Ar — 4 h, 1 — 1" Fl. $\frac{1}{2}$ P α — ϵ).
7. Ar retliniet 2 vertikalt, Spids 3" Falanx venstre Mellemfinger forpaa. (Ar r 2 vr., pt. 3" f $\frac{1}{2}$ M α).
8. Ar retliniet 2 vertikalt mellem venstre Ring- og Lillefinger forpaa. (Ar r 2 vr., $\frac{1}{2}$ R-L α).

Høire Arm.

1. Ar retliniet 1.8 skraat indad, 3 under høire Albue forpaa. (Ar r 1.8 b i, 3 — $\frac{1}{2}$ Ab. α).
2. Furunkel, 12 under høire Albue udad — forpaa. (fur., 12 — $\frac{1}{2}$ Ab. ϵ — α).
3. Tatovering: Anker 6/3, 6 under høire Albue forpaa. (Tat: Anker 6/3, 6 — $\frac{1}{2}$ Ab. α).
4. Ar retliniet 3 horizontalt, 4 over høire Haandlede forpaa og indad. (Ar r 3 h, 4 — $\frac{1}{2}$ Hl. α — i).

Bagsiden af
I. Venstre Arm og Haand samt af
II. Høire Arm og Haand.

(Underarmene dreiede halvt om fra den Pag. 166 viste Stilling).

Med Hensyn til Beskrivelsen af de paa ovenstaaende Figurer med Numrene 1—9 og 1—5 betegnede Mærker og Bestemmelsen af deres Plads henvises til næste Side.

Beskrivelse af Mærkerne og Bestemmelse af deres Plads.

Venstre Arm og Haand.

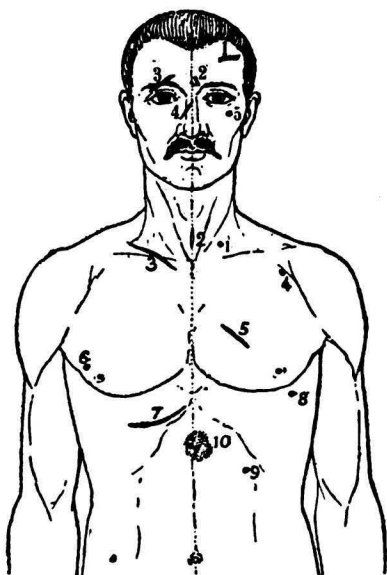
1. Ar retliniet 2 skraat indad, 4 over venstre Albue forpaa — udad. (Ar r 2 b i, 4 — \oint Ab. α — ϵ).
2. Ar ovalt $7/4$ verticalt, 5 under venstre Albue bagpaa (sandsynligvis udslettet Tatovering). (Ar ov. $7/4$ vr., 5 — \oint Ab. ρ (sandsynligvis udslettet Tat.)).
3. Ar retliniet 6 skraat indad, 9 over venstre Haandlede bagpaa. (Ar r 6 b i, 9 — \oint Hl. ρ).
4. Ar krumt med Cavitet opad 2 skraat udad, paa 2" Fingerled af venstre Tommelfinger bagpaa. (Ar — 2 b ϵ , 2" Fl. \oint T ρ).
5. Ar krumt med Cavitet opad 4 horizontalt, 1 under 1" Fingerled venstre Pegefinger forpaa — udad. (Ar — 4 h, 1 — 1" Fl. \oint P α — ϵ).
6. Ar retliniet $3/0.2$ skraat udad, 2" Falanx venstre Pegefinger bagpaa. (Ar r $3/0.2$ b ϵ , 2" f \oint P ρ).
7. Negl venstre Mellemfinger spaltet. (Negl \oint M. spaltet).
8. Ar retliniet 3 verticalt, 1" Fingerled venstre Ringfinger bagpaa. (Ar r 3 vr., 1" Fl. \oint R ρ).
9. Ar krumt med Cavitet nedad 1.5 skraat indad, 1" Fingerled venstre Lillefinger bagpaa. (Ar. — 1.5 b i, 1" Fl. \oint L ρ).

Høire Arm.

1. Ar $6/4$ efter Trækplaster, 9 ovenfor høire Albue forpaa — udad. (Ar $6/4$ efter Trækplaster, 9 — \oint Ab. α — ϵ).
2. Ar krumt med Cavitet nedad 6 skraat udad, 5 under høire Albue bagpaa. (Ar — 6 b ϵ , 5 — \oint Ab. ρ).
3. Ar retliniet 5 skraat udad, 13 under høire Albue og 10 over Haandlede bagpaa. (Ar r 5 b ϵ , 13 — \oint Ab. og 10 — Hl. ρ).
4. Nævus, 8 over høire Haandlede bagpaa. (nv., 8 — \oint Hl. ρ).
5. Tatovering: Armbaand med Medaillon, høire Haandlede bagpaa. (Tat.: Armbaand med Medaillon, \oint Hl. ρ).

III. Ansigtet og Halsens Forside samt

IV. Brystet, Skuldrenes Forside og Partiet ned til Navlen.

Med Hensyn til Beskrivelsen af de paa ovenstaaende Figur med Numrene 1—5 og 6—10 betegnede Mærker og Bestemmelsen af deres Plads henvises til næste Side.

Beskrivelse af Mærkerne og Bestemmelse af deres Plads.

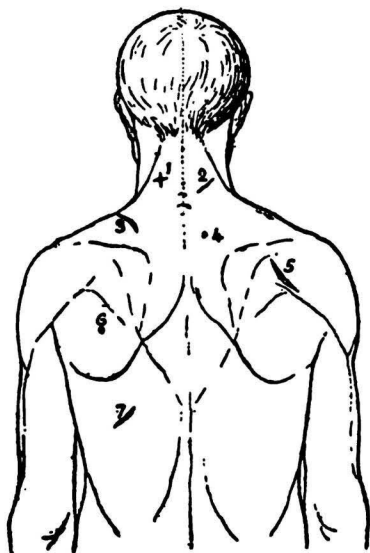
Ansigtet.

1. Ar retliniet 2 horizontalt, 3 over venstre Øienbryns ydre Halvdel. (Ar r 2 h, 3 — c $\frac{1}{2}$ Øbr $\frac{1}{2}$ e).
2. Ar retliniet 1/0.2 skraat til venstre, 1 over Næseroden. (Ar r 1/0.2 b $\frac{1}{2}$, 1 — c Nrod).
3. Ar retliniet 2 skraat udefter, høire Øienbryns Midte. (Ar r 2 b e, m $\frac{1}{2}$ Øbr.).
4. Ar retliniet 2 skraat udefter, høire Side af Næsen og 2 under Næseroden. (Ar r 2 b e, N $\frac{1}{2}$ Side 2 — c Nrod.).
5. Nævus, 2 under venstre Øies ydre Vinkel. (nv., 2 — c $\frac{1}{2}$ Øv. e).

Halsens Forside, Brystet, Skuldrenes Forside og
Partiet ned til Navlen.

1. Nævus, 6 under Larynx og 3 til venstre for Midtlinien. (nv., 6 — c lrx. og 3 $\frac{1}{2}$ Ml.).
2. Ar efter Operation for Krop 2.5 vertikalt, 3 under Larynx. (Ar efter Operation for Krop 2.5 vr., 3 — c lrx.).
3. Ar retliniet 6/1.5 skraat indad, 4 til høire for Gaffelbenet, paa clavicula. (Ar r 6/1.5 b i, 4 $\frac{1}{2}$ Gb., paa clv)..
4. Nævus, 9 til venstre for Gaffelbenet, paa Skulder. (nv., 9 $\frac{1}{2}$ Gb. paa Sk.).
5. Ar retliniet 3.5 skraat udad, 7 under Gaffelbenet og 3 til venstre for Midtlinien. (Ar r 3.5 b e, 7 — c Gb. og 3 $\frac{1}{2}$ Ml.).
6. Nævus, 2 over og bag høire Brystvorte. (nv., 2 — c og p $\frac{1}{2}$ Bv.).
7. Ar krumt med Cavitet opad 8/0.2, 15 under Gaffelbenet og 2 tilhøre for Midtlinien. (Ar — c 8/0.2, 15 — c Gb. og 2 $\frac{1}{2}$ Ml.).
8. Nævus 3 under venstre Brystvorte. (nv., 3 — c $\frac{1}{2}$ Bv.).
9. Ar punktformet, 10 under Brystvorten og 6 til venstre for Midtlinien. (Ar pt., 10 — c Bv. og 6 $\frac{1}{2}$ Ml.).
10. Ar rundt, efter Brandsaar, 3, 10 over Navlen paa Midtlinien, de 3 Fjerdedele til venstre. (Ar rd., efter Brandsaar, 3, 10 — c Nvl., paa Ml. $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$).

V. Halsens Bagside og Ryggen.

Med Hensyn til Beskrivelsen af de paa ovenstaaende Figur med Numrene 1—7 betegnede Mærker og Bestemmelsen af deres Plads henvises til næste Side.

Beskrivelse af Mærkerne og Bestemmelse af deres Plads.

Halsens Bagside og Ryggen.

1. Ar efter Furunkel i Kors, 2.5 til venstre for Rygraden og 3 over 7' Halshvirvel. (Fur †, 2.5 § Rgr. og 3 — 7').
2. Ar retliniet 3 skraat indad, 1 over og tilhøre for 7' Halshvirvel. (Ar r 3 b i, 1 — og § 7').
3. Ar krumt med Cavitet nedad, 7 til venstre for 7' Halshvirvel. (Ar —, 7 § 7').
4. Nævus, 2 tilhøre for Rygrad og 3 under 7' Halshvirvel. (nv., 2 § Rgr. og 3 — 7').
5. Ar krumt med Cavitet opad 5 skraat udad, 12 under 7' Halshvirvel og 9 tilhøre for Rygrad. (Ar — 5 b e, 12 — 7' og 9 § Rgr.).
6. Nævus, 18 under 7' Halshvirvel og 10 til venstre for Rygrad. (nv., 18 — 7' og 10 § Rgr.).
7. Ar retliniet 3/0.2 skraat udad, 24 under 7' Halshvirvel og 6 til venstre for Rygrad. (Ar r 3/0.2 b e, 24 — 7' og 6 § Rgr.).

VI. Mærker paa de øvrige Dele af Legemet beskrives kun undtagelsesvis.

Tabel over Forkortelser og Tegn.
For Skriveren.

Åben	å.	Fuldstændig.....	flst.
Accentueret.....	ac.	Furunkel	fur.
Albue	Ab.	Gaffelbenet.....	Gb.
Amputeret	amp.	Gjennemstukket	gjstk.
Ankylose	k	Grube	Grb.
Azurblaa	az.	Grønlig	grl.
Bagtil	φ	Gul	g.
Biceps	bcp.	Gulagtig	glg.
Blond	bl.	Haand	H.
Brudt	br.	Haandflade.....	Hfl.
Bryst.....	B.	Haandlede	Hl.
Brystben	Bb.	Hage	Hg.
Brystvorte	Bv.	Hageformet	√
Bølgeformet	bgf.	Halvmaaneformet.....	D
Centimeter	cm.	Horizontal	h.
Châtain	ch.	Høire	∫
Circonflex	^	Indvendig.....	i
Cirkulær	circ.	Ingen (nul).....	0
Clavicula (Nøgleben).....	clv.	Kjæve (maxilla).....	mx.
Concav og cav	} cv.	Krum.....	c.
Concavitet og Cavitet		— med Cavitet opad..	f
Concentrisk.....	c.	— - - nedad.	f
Convex	vex.	— - - fortil..	f
Convex i Vinkel	vex }	— - - bagtil.	f
Devieret.....	dv.	— - - udad..	f
Dimension	dim.	— - - indad.	f
Distance.....	dst.	Larynx (Adamsæble).....	lrx.
Dybtliggende.....	dybtl.	Liden (Lille)	l.
Falanx	f.	Lillefinger	L.
Finger	F.	Lukket.....	lkt.
Fingerled	Fl.	Lys.....	ls.
Firkantet	□	Læbe	Lb.
Forkortet	fkrt.	Marron	mar.
Fortil	α	Mellemblaa	mbL.
Fremspringende.....	} frm.	Mellemfinger	M.
Fremstaaende.....		Mellem Pege- og Mellemfinger.....	P—M.

Mellem Pege- og Tommel- finger	P-T.	Skiferblaa	sbl.
Middels (mellem)	m.	Skraa	b.
Midtlinie	Ml.	— fortil	b α
Midtpaa	m.	— bagtil	b ρ
Millimeter	mm.	— udad	b ϵ
Modermærke	Mm.	— indad	b i
Mund	Md.	Skulder	Sk.
Mundvinkel	Mdv.	Skulderblad	Skbl.
Mærk	mk.	Spids	pt.
Navle	Nvl.	Stor	s.
Nedad	ned.	Straaleformet	stf.
Næse	N.	Syvende Halshvirvel	7 ^r
Næsebor	Nbor.	Tatovering	fat.
Næserod	Nrod.	Tilbageløbende (fuyant) ..	f.
Næseryg	Nryg.	Tinding	Tdg.
Nævus	nv.	Tommelbal	Tb.
Opad	op.	Tommelfinger	T.
Orange	or.	Tragus	trg.
Oval	ov.	Traverseret	trv.
Over	— \subset	Trekantet	\triangle
Pande	Pd.	Udadbøiet	udb.
Pandeknude	Pdk.	Udvendig	ϵ
Parallel	prl.	Under	— \subset
Pegefinger	P.	Venstre	$\&$
Pommeste (Kindben)	pmt.	Vertical	vr.
Punkt	pt.	Vinkel	v.
Rectangulær	rng.	Vorte	V.
Retliniet	r.	Øie	Ø.
Retvinklet	└	Øiebryn	Øbr.
Ringfinger	R.	Øiehaar	Øh.
Rund	rd.	Øielaag	Øl.
Rygrad	Rgr.	Øievinkel	Øv.
Scrofler	scrof.	Ørelap	Ørl.

Tablet over Forkortelser og Tegn.

For Læseren.

å.....	Åben	Gb.....	Gaffelbenet
Ab.....	Albue	gjstk.....	Gjennemstukket
ac.....	Accentueret	glg.....	Gulagtig
amp.....	Amputeret	Grb.....	Grube
az.....	Azurblaa	grl.....	Grønlig
B.....	Bryst	H.....	Haand
Bb.....	Brystben	Hfl.....	Haandflade
Bv.....	Brystvorte	Hg.....	Hage
b.....	Skraa	Hl.....	Haandled
bcp.....	Biceps	h.....	Horizontal
bgf.....	Bølgeformet	k.....	Ankylose
bl.....	Blond	L.....	Lillefinger
br.....	Brudt	Lb.....	Læbe
c.....	{ Concentrisk	l.....	Liden
	{ Krum	lkt.....	Lukket
ch.....	Châtain	lrx.....	Larynx (Adamsæble)
circ.....	Circulær	ls.....	Lys
clv.....	{ Clavicula	M.....	Mellemfinger
	{ (Nøgleben)	Md.....	Mund
cm.....	Centimeter	Mdv.....	Mundvinkel
cv.....	{ Concav og cav	Ml.....	Midtlinie
	{ Concavitet og Cavitet	Mm.....	Modermærke
dim.....	Dimension	m.....	Middels (mellem)
dst.....	Distance	mar.....	Marron
dv.....	Devieret	mbl.....	Mellemblaa
dybtl.....	Dybtliggende	mk.....	Mørk
F.....	Finger	ml.....	Midtpaa
Fl.....	Fingerled	mm.....	Millimeter
f.....	{ Falanx	mx.....	Kjæve (maxilla)
	{ Tilbageløbende	N.....	Næse
	{ (fuyant)	Nbor.....	Næsebor
fkrt.....	Forkortet	Nrod.....	Næserod
flst.....	Fuldstændig	Nryg.....	Næseryg
frm.....	{ Fremspringende	Nvl.....	Navle
	{ Fremstaaende	ned.....	Nedad
fur.....	Furunkel	nv.....	Nævus
g.....	Gul	op.....	Opad

or.....	Orange	vex }.....	Convex i Vinkel				
ov.....	Oval	vr.....	Vertical				
P.....	Pegefinger	Ø.....	Øie				
P—M.....	<table border="0"> <tr> <td> Mellem Pege- og</td> <td>og</td> </tr> <tr> <td> Mellemfinger</td> <td></td> </tr> </table>	Mellem Pege- og	og	Mellemfinger		Øbr.....	Øienbryn
Mellem Pege- og	og						
Mellemfinger							
P—T.....	<table border="0"> <tr> <td> Mellem Pege- og</td> <td>og</td> </tr> <tr> <td> Tommelfinger</td> <td></td> </tr> </table>	Mellem Pege- og	og	Tommelfinger		Øh.....	Øiehaar
Mellem Pege- og	og						
Tommelfinger							
Pd.....	Pande	Øl.....	Øielaag				
Pdk.....	Pandeknude	Øv.....	Øievinkel				
pmt.....	Pommette (Kindben)	Ørl.....	Ørelap				
prl.....	Parallel	ε.....	Udvendig				
pt.....	<table border="0"> <tr> <td> Punkt</td> <td></td> </tr> <tr> <td> Spids</td> <td></td> </tr> </table>	Punkt		Spids		i.....	Indvendig
Punkt							
Spids							
R.....	Ringfinger	ρ.....	Bagtil				
Rgr.....	Rygrad	α.....	Fortil				
r.....	Retliniet	Λ.....	Circonflex				
rd.....	Rund	□.....	Firkantet				
rng.....	Rectangulær	Δ.....	Trekantet				
Sk.....	Skulder	∇.....	Hageformet				
Skbl.....	Skulderblad	∩.....	Halvmaaneformet				
s.....	Stor	∫.....	Høire				
sbl.....	Skiferblaa	∫.....	Venstre				
scrof.....	Scrofler	0.....	Ingen (nul)				
stf.....	Straaleformet	L.....	Retvinklet				
T.....	Tommelfinger	7 ⁱ	Syvende Halshvirvel				
Tb.....	Tommelbal	bε.....	Skraa udad				
Tdg.....	Tinding	bi.....	Skraa indad				
tat.....	Tatovering	bρ.....	Skraa bagtil				
trg.....	Tragus	bα.....	Skraa fortil				
trv.....	Traverseret	c.....	Krum udad				
ndb.....	Udadbøiet	c ⁱ	Krum indad				
V.....	Vorte	c ^c	— med Cavitet opad				
v.....	Vinkel	c ^o	— — — nedad				
vex.....	Convex	c ^ρ	— — — bagtil				
		c ^α	— — — fortil				
		c ^ρ	Over				
		c ^o	Under				

Ejendommelige Mærker.

SIGNALEMENTSKORT
TIL BRUG FOR PORTRAIT PARLÉ.

- I. *Ar 4 horizontalt, 8 over venstre
Haandled forpaa.....*
*Let Ar 3 verticall, 2" Fatans
venstre Mellemfinger forpaa.....*
*Tre tatoverede Punkter mellem
venstre Tommel- og Føgefinger
bagpaa.....*
- II. *Nævus, 4 over høire Albue forpaa.
Negl høire Tommelfinger stærkt
stribet.....*
*Ar 2 skraat indad, 1" Fingerled
høire Føgefinger bagpaa.....*
- III. *Ar efter Furunkel, 1 bag venstre
Næselor paa Næse-Løbe-Pyn-
ken.....*
*Nævus, 6 foran høire Tragus og 4
under og bag høire ydre Ørevinkel
Nævus, 2 over venstre Øienbryns
Midte.....*
- IV. *Nævus behaaret, 10 under Gaffel-
ben og 6 tilvenstre for Midtlinie.*
- V. *Furunkel, 4 under og til høire for
7" Halskrivel.....*
- VI.